XXXIII. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. JÚLIUS 14.

Ludas Matyi

Fülöp György rajza

HÚSZÉVESEK AZ IFJÚSÁGI TÁBOROK

– Adjunk hálát az égnek, hogy jó termést adott, és az ifjúságnak, hogy leszedi . . .

KEDVES LUDAS!

SZOLID EMBEREKKÉ NEVELNEK

Aki még nem szokott hozzá a gyakori utazáshoz, személyes tapasztalatból nem tudhatja, vajon milyen a vidéki városok vasúti összeköttetése Budapesttel, hogyan lehet onnan este hazatérni, vagy fordítva, vidéki városban végzett munka után, miként lehet a fővárosba este hazautazni.

A vasúti menetrend tanulmányozása érdekes ismeretekkel jár. A menetrend, a régebbi is, meg a most megjelent új, 1977/78-as, tanulságos olvasmány, lehet böngészni. Megtudható belőle, hogy mostanában a megyeszékhelyek döntő többsége és a főváros között este alig-alig akad valami vasúti összeköttetés. Nem számítva a fővároshoz közeli és sok vasúti vonal csomópontját jelentő Szolnokot és Székesfehérvárt, bizony igyekezni kell hazafelé, akár Budapestre, akár vidékre készül az utas. Budapestről — Debrecent és Nyíregyházát kivéve — 17.30 és 18.40 között indulnak az utolsó gyorsvonatok, a személyvonatok nagy többsége is 18 óra után; visszafelé a megyeszékhelyekről Budapestre valamivel jobban szóródnak az indulási idők, de például Szombathelyről 17 óra 40-kor, Zalaegerszegről 17.40-kor, Pécsről 17.35-kor, Szegedről 18 órakor indul az utolsó gyorsvonat. Éjszakai vonat csak a záhonyi vonalon közlekedik, és a nyaralási hónapokban három-négy időszaki vonat jár későbben.

Előfordulhat, hogy valaki nem tudja elintézni Budapesten, vagy a vidéki városban a dolgát fél ötig, ötig, vagy éppen beült egy délutáni színházi előadásra. Netán valami magánjellegű elfoglaltsága akad este 7 óra körül. De az is előadódhat, hogy a főváros, vagy a vidéki város távolabbi pontjáról nem éri el az utolsó vonatot. Meg olyan is lehet, hogy valaki magánemberként szeretne este 7 óra körül a fővárosban, vagy a vidéki városban „dorbézolni”, holott megszokott ágya a vasúti vonal túlsó végén levő városban várja.

„Menjen szállodába!” — hallható ilyenkor a bölcs tanács. Talán nem kell a szállodai lehetőségeket külön ecsetelni. Ha valaki Budapesten akar megszállni, hetekkel előtte kezdheti a telexezést, telefonálgatást a szállodai portákkal, meg a szállodavállalatok szervizirodáival. Az üres szállodai szoba azonban olyan ritka, mint a hízott liba mája. Mindkettő csak luxuskörülmények között érhető el. Általában hasonló a helyzet a vidéki városokban is.

Mit tehet hát az utazó? Rázatja magát 200—250 kilométeren oda, gyorsan elintézi a legsürgősebb teendőit, lohol az állomásra, hogy idejében hazaérhessen. Aztán ha a dolgát nem tudta egy nap alatt elintézni, másnap utazhat vissza a reggeli vonattal. A vasúti menetrend, meg a szállodai helyzet edzett emberekké neveli a magyar utazóközönséget.

Benedek Miklós

EBÉDIDŐ

Honnan lehetne megtudni, hogy nálunk a fürdők, a boltok, az üzletek mikor tartanak ebédidőt?

Vérforraló nyári tapasztalataim a következők:

Királyfürdő a Fő utcában. Gyógyfürdőink között tartják számon. A pénztárnál táblácska fogad: *„Ebédidő 12.30—13.00 óráig.”*

— A tisztaságért meg kell szenvedni! — biztatott egy sokat tapasztalt sorstársam.

— Nem szenvedek — döntöttem és bosszúsan távoztam. Jártam már a Széchenyiben, a Gellértben, a Lukácsban, de a pénztár ebédelés ürügyén nem zárt be.

Könyvesbolt a Bajcsy-Zsilinszky úton. Telefonon érdeklődtem egy nemrég megjelent turisztikai könyvcsemege iránt.

— Jelenleg kapható, de már nem sok van belőle — mondták.

Lóhalálban rohanok a boltba. A bejárati ajtón felirat: *„Ebédidő 13.00—13.30 óráig.”*

— Nesze neked közművelődés! — gondoltam magamban, és a tikkasztó hőségben elpárologtam.

Papírüzlet a Böszörményi úton. Felirat az ajtón: *„Áruátvétel miatt zárva.”* Másnap reggel ismét zárva. Vajon mennyi árut vehettek át?

Az ebédidő félórácska, tehát szót sem érdemelne. De az életünkből ellopott harminc percek összeadva órákat, napokat, hónapokat jelentenek.

Nem lehetne, mondjuk, felváltva ebédelni?

(f. i.)

KIEGÉSZÍTÉS EGY FORGALOMELTERELÉSHEZ

A Szilágyi Erzsébet fasor egy részének átépítése miatt július 4-től a forgalom legnagyobb részét a Pasaréti útra terelték. Ezt hírül adta a vasárnapi (július 3.) lapokban megjelenő közlemény, s egyben pontosan leírta a gépkocsik számára kijelölt utakat.

Bocsánatot kérek, hogy illetéktelenül hozzászólok, és nem tagadom, hogy mint a Pasaréti út lakója, nyugalmam érdekében, önzőn, de a gépjárművek és a budai közlekedés is bizonyára hasznát veszi, ha az illetékesek mulasztását pótolva javasolok két kézenfekvő kerülőutat.

Tehát:

1. A Mártírok útján Hűvösvölgy, illetve Budakeszi felé tartók a Mechwart térnél jobbra fordulva a Bimbó úton végig hajthatnak a Hidász, illetve Sövény utcáig, és onnan (sőt ha útjuk úgy kívánja, a külső Pasaréti utat is igénybe véve) térhetnek rá eredeti útjukra. Csatlakozhatnak erre a Retek—Fillér utcákon keresztül is.

2. A Szilágyi Erzsébet fasor elején jobbra fordulhatnak a Nyúl utcába, majd a Trombitás utcán és Lórántffy Zsuzsanna utcán (a Budapest Szálló mögött) föl, s balra a Herman Ottó, majd Guyon Richárd utcákon át szintén megkerülhetik a túlzsúfolt Pasaréti út forgalmát.

Helyes lenne, ha a fővárosi tanács közlekedési főigazgatósága az autóbuszok számára kötelező forgalomelterelésen kívül minden hasonló esetben ilyen jellegű javaslatokat is közölne!

S. L.

NÉMETET — NÉMETÜL

Hallgatom, hallgatom a Petőfi rádió délelőtti zenés műsorában a német nyelvű híreket és csóválom, csóválgatom a fejemet. Egy magára valamit is adó európai rádióállomás csak akkor beszél idegen nyelven, ha bemondóinak anyanyelve az az idegen nyelv, vagy legalábbis anyanyelvi a kiejtésük. De így, ilyen magyaros akcentussal németül beszélni németekhez —, ez már szégyen. Akkor inkább ne mondjanak híreket németül. Glosszát kellene írni erről a Ludasban, gondolom bosszankodás közben, aztán eszembe jut, hogy tavaly nyáron már megírtam ezt a glosszát a Ludasban. Lám, a sajtó hatalma! Meg se zökkentek a bírálattól, az idei nyár elején ott folytatták, a provincializmust, ahol tavaly ősszel abbahagyták.

Vagy mégsem? Teltek-múltak a nyári hetek, s egyszerre csak június 27-én, hétfőn délelőtt féltizenegykor — majd másnap újra — valóban n é m e t ü l mondták a német nyelvű híreket a Petőfi rádióban, olyan kiejtéssel, ahogyan ezt a nyelvet a nyilvánosság előtt beszélni kell. Nem lehetne mindig így?

(—st—)

IGAZOLÁS — A JELEN NEM LÉVŐKTŐL

A XVII. kerületben, saját családi házamban lakom és a kertembe szeretném bevezetni a hálózati vizet. Ezzel a kéréssel fordultam a Fővárosi Vízművekhez, ahol kaptam egy kitöltendő nyomtatványt. Azon egy sereg szerv, intézmény, vállalat szerepel, mindegyikhez el kell mennem és aláírással, bélyegzővel igazoltatnom, hogy az illető vállalatnak (szervnek, intézménynek) nincs közműve az érintett területen. Csakhogy a megjelölt vállalatok egy részének: például a MALÉV-nak, a MÁV-nak, a MAHART-nak, a kerületben egyáltalán nincsenek létesítményei. A kerületben nincsenek jelen, de ezt, illetve, hogy ott közművük nincs, az én nyomtatványomon igazolniok kell. Magam meg napokon át járhatok hivatalról-irodára, aláírás- és pecsétgyűjtő körutamon.

Dr. Varjasi Pál
1172 Bp., Abaliget u. 20.

A CÍMZETT VÁLASZOL

ELTÁVOLÍTJUK

A Ludas Matyi 14. számában megjelent „Felüljáró és kőhíd” c. közleménnyel kapcsolatban az alábbi tájékoztatást adom.

A helyszínt megvizsgálva megállapítottam, hogy a KRESZ előírásainak megtartása mellett a gyalogosforgalom a felüljárón is megengedhető, ezért a miskolci KPM Közúti Igazgatóságot utasítottam a tiltó tábla eltávolítására.

Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium
Csermendy László
főosztályvezető-helyettes

— Elrontottam az életemet! Eggyel kevesebbszer kellett volna házasodnom.

— Hányszor nősültél?

— Egyszer...

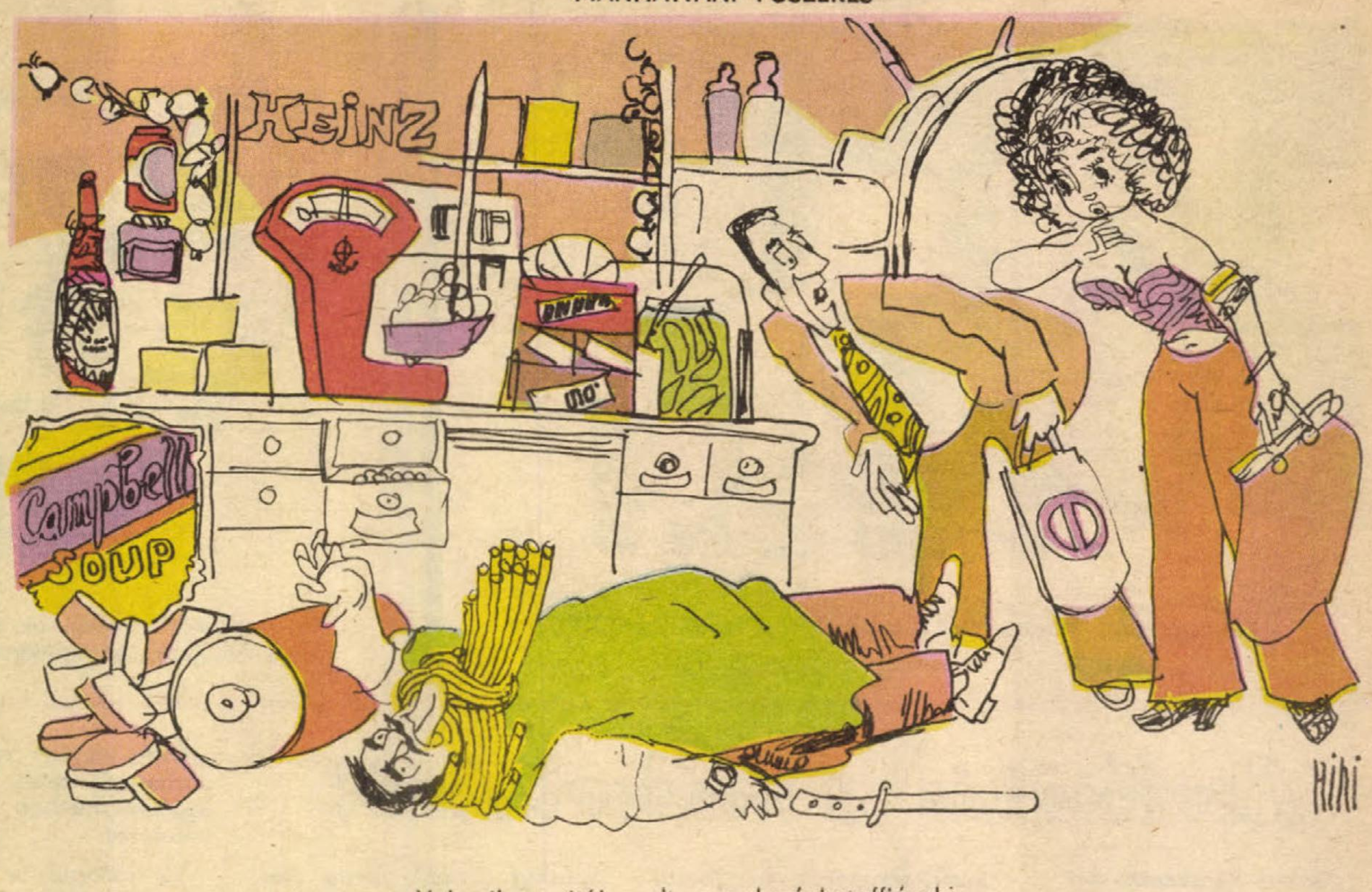
Mosolyog a nővér a szülőszoba ajtajában:

— Gratulálok uram, megjött a hatodik kislánya!

— A hatodik? Biztosan az ötödiket gondolja.

— Azt is...

MANHATTANI FŰSZERES

– Valamilyen vitája volt a makaróni-maffiával.

— Eredj Laja — mondta Pók Herman, a Forintos Hírek főszerkesztője —, hozzál valami jó üzemi riportot, de zaftos legyen ám!

— Tunkolni fogsz benne, Manci bácsi — rikkantott az ifjú Kónusz Lajos. — Olyan zaftos lesz, hogy ki kell majd akasztanod a ruhaszárító kötélre, mielőtt nyomdába adod, hadd szikkadjon.

Azzal elindult.

A krónikás szíve most összeszorul, de zászlaja továbbra is az igazság, így kénytelen bevallani: Kónusz Lajos már a lépcsőházban úgy döntött, hogy lábbal tiporja legszentebb kötelességét, foltot ejt a mundér becsületén. Az ember legyőzte benne az újságírót és az ilyesmi mindig tragikus. Arra gondolt, hogy egy ipari üzem ugyan ritka nyájas menedék a kánikulában, de vajon nem lenne-e még meghittebb, ha ezúttal nem a termelő munka, hanem inkább Kamjonkai Matild keblére vetne magát. Minthogy kutató elme volt, habozás nélkül az utóbbit választotta: mégis puhább. Eltöltött tehát két hatékony órát a Pemetefű utcai garzon összes helyiségében, majd az éjjeliszekrényre könyökölve megírta a riportját.

És e ponton a puritán lelkek is okosabban teszik, ha takarékra állítják magukat, s nem szaladnak fel a plafonra egyébként jogos felháborodásukban. Ugyanis zaftos riportot írni — és ezt a krónikás felelőssége teljes tudatában állíthatja — hasból sem könnyű.

*

A nyájas olvasó — írta Kónusz Lajos — bizonyára észreveszi, hogy e jelentésben aggodalmas gonddal kerüljük az árulkodó nevek és a nyomra vezető adatok használatát. Ez érthető, hiszen nem bűnbakokat keresünk, hanem jelenségekre óhajtunk rávilágítani. Nos, a szóban forgó üzem kapuján reggel 8 óra 15 perckor léptünk be és a kietlen magány érzése rögtön ránk terítette nedves köpönyegét. Egy szó, mint száz, egyedül voltunk. A munkaidő nyolckor kezdődik, de még senki sem volt benn. A csengettyűs óra háromnegyed nyolcat mutatott, ebben az üzemben még a nagymutató is elkésik. Így módunkban állt apróra megtekinteni a gyár gépparkját. A letűnt idők nemes nosztalgiája legyintette meg szívünket, ereklyék között jártunk. Van itt egy gyalugép. Csák Máté azon készítette el vizsgadarabját ipari tanuló korában. Egy esztergapad néhai Szilveszter pápa emlékét hirdeti. Ezen faragta remekbe az országalmát, amelyet I. István apostoli királyunknak küldött szerény megemlékezésül. Hogy a felújítási keretet mire fordították, ne kérdezzük. A végszereldében varkocsos ősmagyarra bukkantunk, keresztrejtvényt fejtett rovásírással.

— Látjátuk feleim szümtükkel — válaszolta kérdésünkre —, immáron hatodfélszáz esztendeje, hogy hejába várom ehelyt az nyersanyagot.

A vállalati kooperáció viszont figyelemre méltó. Az áruforgalmi osztály vezetője és a legfőbb partner igazgatója — úgy hírlik — ugyanannak a lánynak udvarolt a polgári iskolában. Emiatt aztán ma is kénytelenek más-más vadásztársaságba járni, nehogy szarvasbika helyett automatikusan egymásra pufogtassanak. Miként lehetséges hát, hogy e vállalat mégsem mutat ki feltűnő veszteségeket? Nagyon egyszerű. A kompuler a vezérigazgató unokaöccse.

*

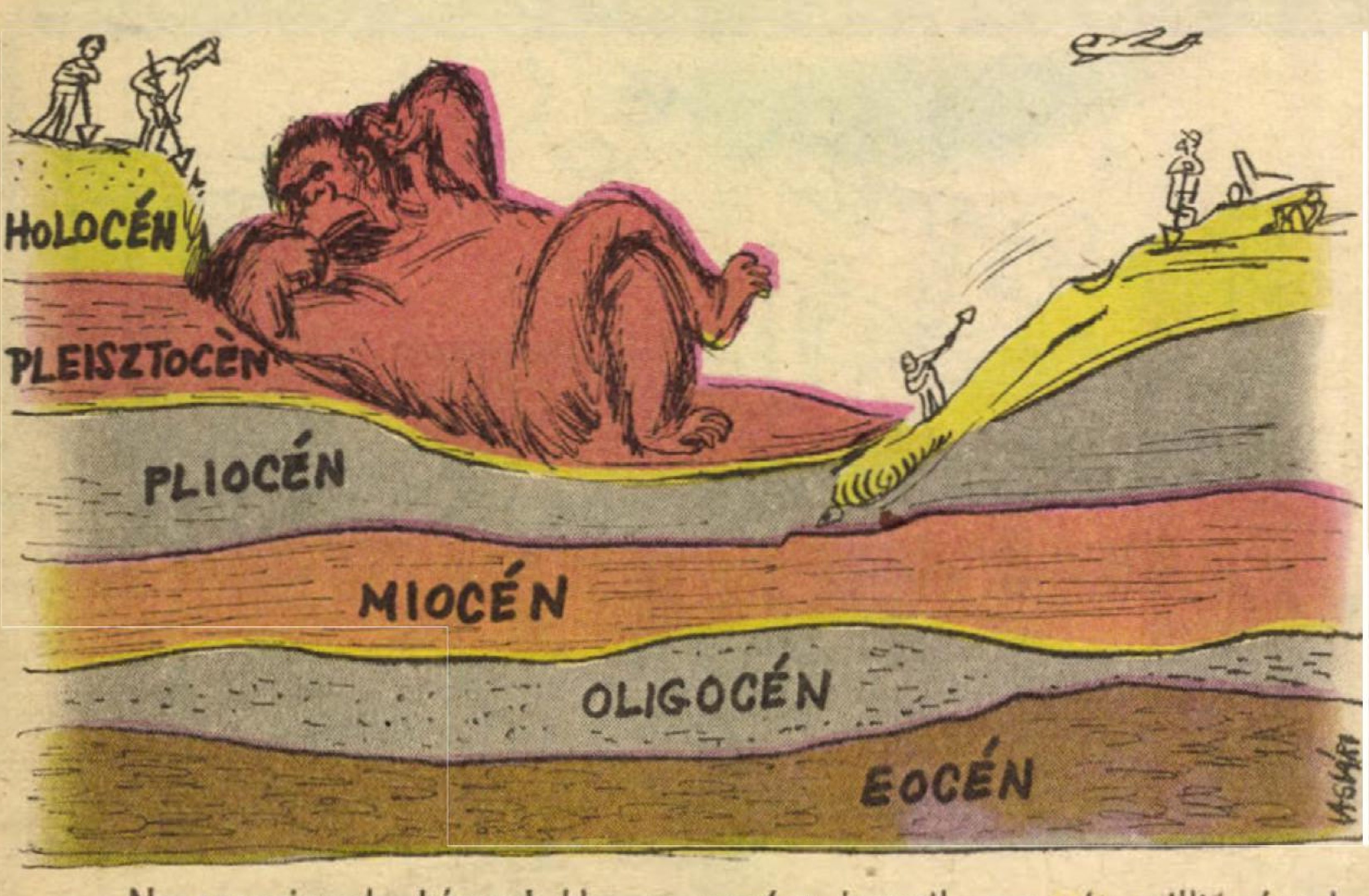
— Na? — mondta Kónusz Lajos. — Zaftos?

— Zaftosnak zaftos — mondta Pók Herman. — Egyébként azonban csapnivaló. Hanyag, felületes és nyegle. Hogy mégis beteszem a lapba, annak csak két oka van. Egy: mert te meg az én unokaöcsém vagy. Kettő: mert Stowasser Matild, a konyharovat vezetője nem hozta el a szilvaízes krumplisterc receptjét s így lyuk maradna a lapban, ami feltűnő. Azért ne bízd el magad, mert a riportodnak a[...] tán semmi köze a való élethez.

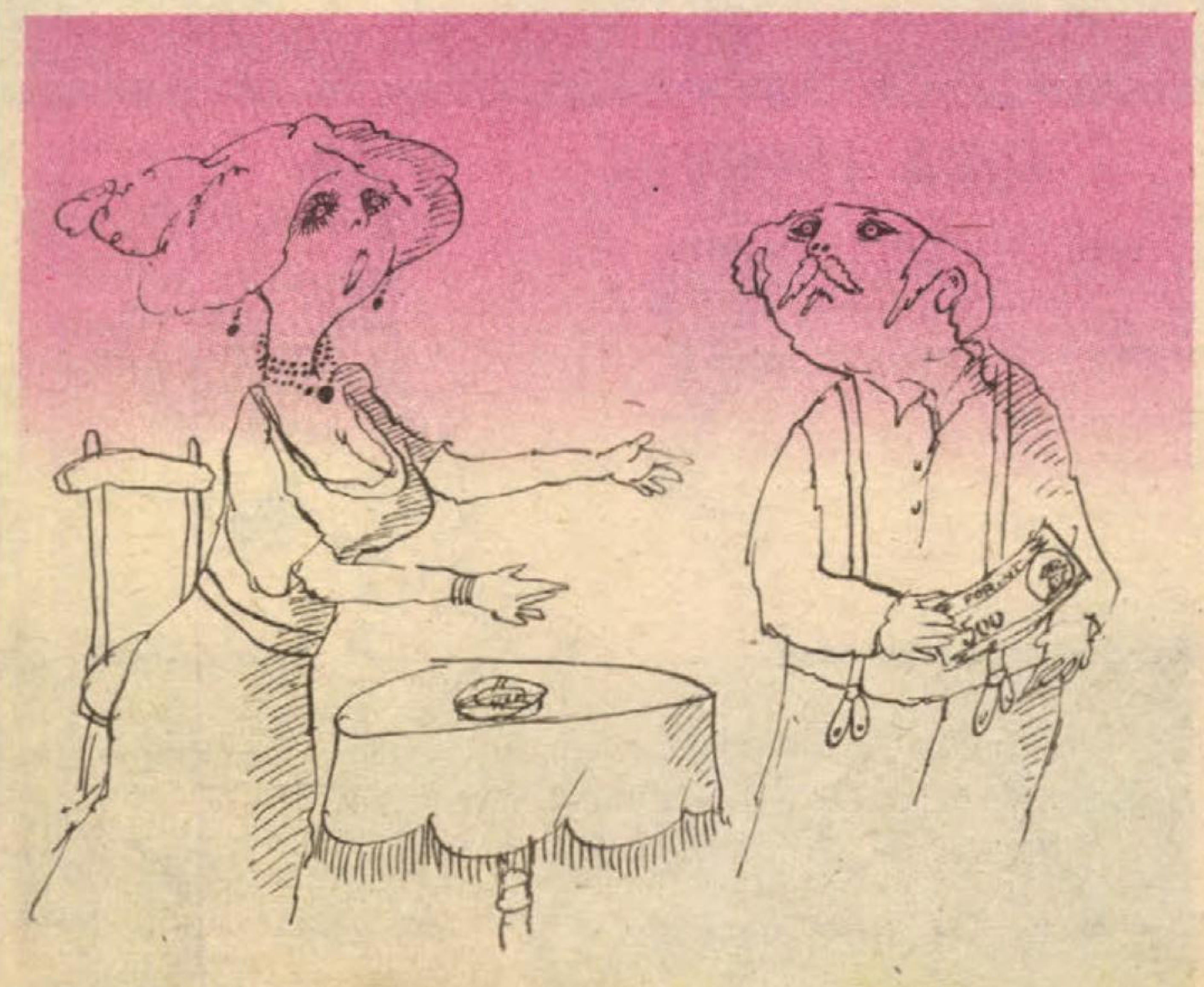
Másnap híre járt, hogy Kón[usz] Lajos riportja következtében h[...] minckét ipari üzem sajtófelelős[...] vonták meg a prémiumot. Hivat[...] titok kifecsegése miatt.

Peterdi P[...]

GEOLÓGUSOK

– Ne zavarjanak, kérem! Ha az eocént keresik, az pár millió évvel lejjebb van...

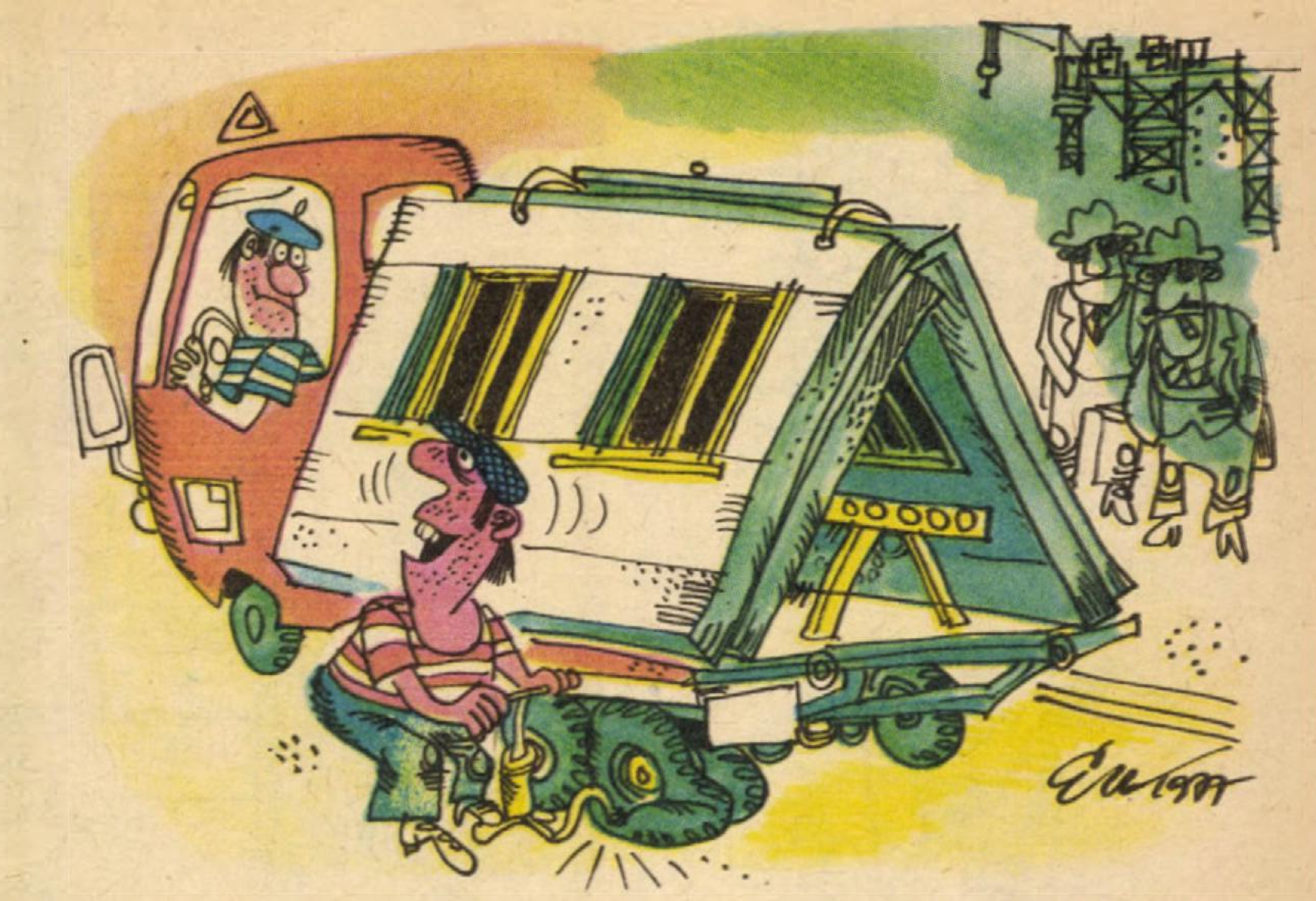
DUGIPÉNZ

– Adyde...

RIADALOM

– Félszeg, vagy magabiztos? Lentről, vagy fentről jött...!?

– Hurrá! Megvan az objektív nehézség, miért nem tudtuk határidőre befejezni az építkezést!

Levélváltás a modortanról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Évtizedek óta érzem, sok más vevőtársammal együtt, az üzleti eladók közönyös magatartását. Számos esetben már úgy lépek be az üzletbe, hogy előre tudom, bosszúsan fogok kijönni. Miért nem tanítanak modortant a belkereskedelmi dolgozóknak? Tisztelet a kivételnek ugyanis, tapasztalatom szerint, az eladók magatartásukkal nagyon sokszor önérzetükben sértik meg a vásárlókat.

Belátom: az eladók gyakran túlterheltek és fáradtak. Sokszor a vevők sem belátók. Kellene valami megoldást találni, mert az eladó—vásárló kapcsolat jelenleg — enyhén szólva — rossznak nevezhető.

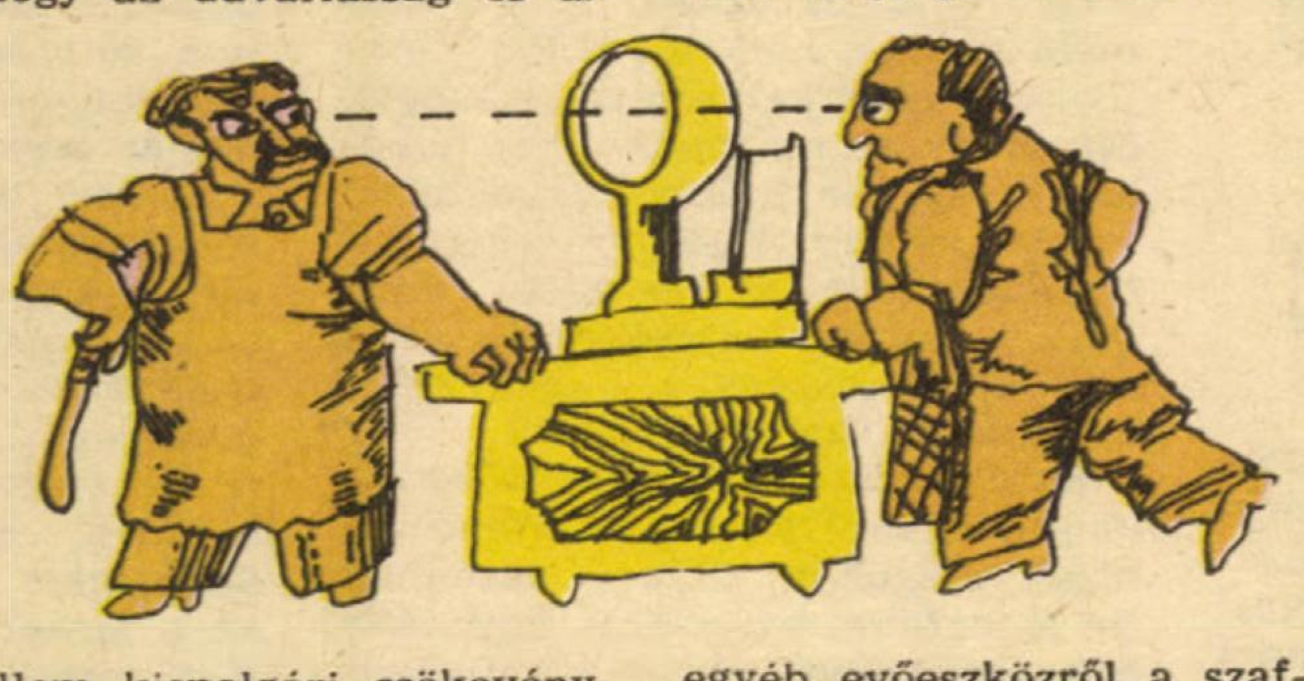
Tisztelt Olvasónk!

A belkereskedelmi miniszter felszólalása az országgyűlésen arról tanúskodik, hogy ismeri a helyzetet, a szakma irányítói felmérték a tennivalókat és a dolgozók mai nehéz körülményeinek megjavításával és egyéb változtatásokkal azt szeretnék elérni, hogy aki az üzletbe vevőként betér, élvezze a vásárlás örömét. (A miniszter tévényilatkozatából!)

Az én tapasztalatom az, hogy az utóbbi időben olyan fiatalok kerültek elárusítóként az üzletekbe, akik figyelmesek a vevő iránt. És ezt főként azért hangsúlyozom, mert ön a belkereskedelmi képzésben modortan bevezetését javasolja, ami már régen folyamatban van.

A modortant máshol is kellene tanítani. Egy barátom, aki életének kétharmadát a második világháború után élte le, meglepetéssel vette tudomásul, hogy húsz-egynéhány éves diplomás fia nagy csodálkozással hallotta tőle: *a társaságban levő nő előtt ki kell nyitni az ajtót; ha a nő leülni kíván, a széket erre a célra megfelelően elő kell készíteni; ha a nő feláll, akkor a férfinak is fel kell állnia; ha étterembe vagy más szórakozóhelyre együtt betérnek, akkor mindig a férfi megy elöl, ha autóba ülnek, meg kell kérdezni a vendéget* (akár nő, akár férfi), *hova óhajt ülni, előre vagy hátra?*

Már eleve szeretném elhárítani azt a megjegyzést, hogy az udvariasság és az

illem kispolgári csökevény. Ennek a hiánya éppen olyan modortalanság, mint például az eladó közönye és udvariatlansága a boltokban. Nemcsak a kereskedelemben kell tehát a dolgozóknak modortant tanítani, hanem még sok mindenki másnak, mert szerintem ebben mi társadalmilag vagyunk lemaradva. Különben is az emberség, a jómodor (nem az álszent modor vagy a modorosság!) nem szégyen a szocializmusban sem. Sőt, kötelező!

Ha például: a *taxis* nem kérdezi meg az utasát, hogy menetközben rádiózhat-e, vagy dohányozhat-e, akkor őt is modortani tanfolyamra kell küldeni. Az a *vendég*, aki az étteremben lenyalja a késről és egyéb evőeszközről a szaftot, szintén megbukna illemtanból. Az illem és a jómodor ugyanis egyaránt az emberi érintkezések udvariassági szabályai.

Azt a *vevőt* sem ártana némileg jobban beavatni a modortan tudományába, aki a pénztárnál úgy „lóg ki a sorból", hogy másokat cselesen megelőzve előbbre jusson.

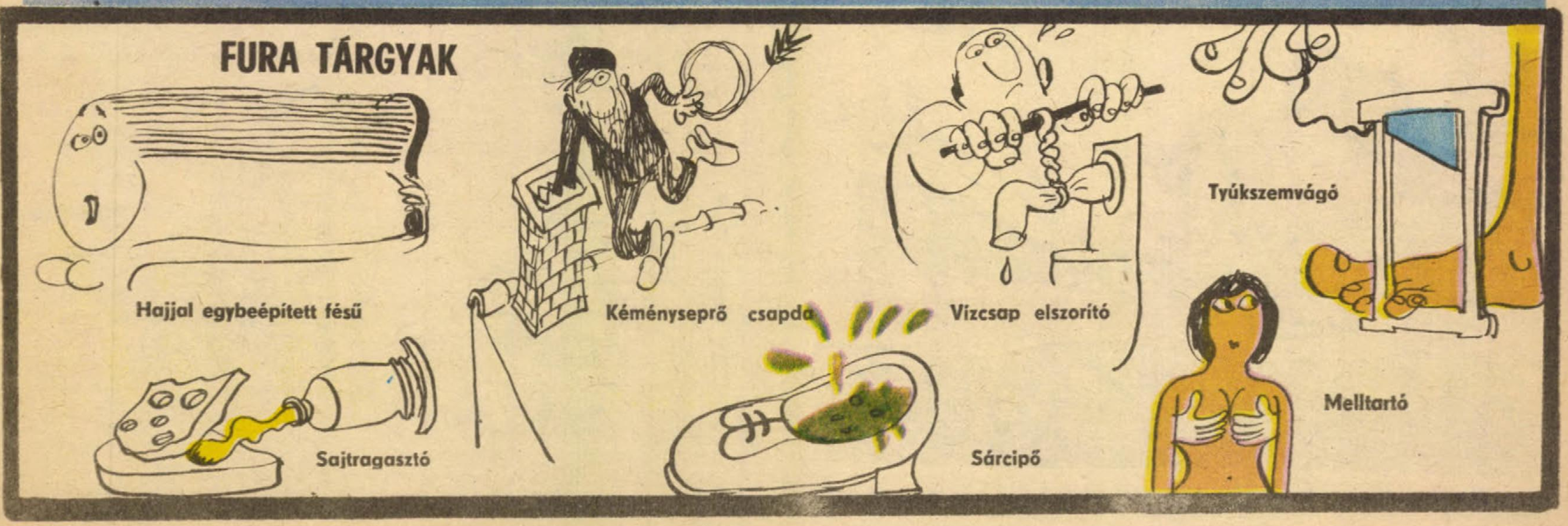
Arra az *utasra* pedig különösen ráférne az oktatás ebből a tantárgyból, aki a hatos villamoson (június 25-én, szombaton 19.15-kor) dühödten és hangosan azt sziszegte a peronon mellette álló fiatalasszony fülébe, hogy „Maga egy hülye!". A jólöltözött, hülyéző hölgy egy hosszú pórázra fogott, nyugtalan, csíkos agárral szállt fel a villamosra és az általa sebtében lehülyézett fiatalasszony azt kérte, hogy fogja szorosabbra az agarat, mert ő fél a kutyától.

Én a belkereskedelmi miniszternek adok igazat, aki azt javasolta, legyen jó közérzete a vásárlónak és az eladónak is. Én azt javaslom, hogy még az utasnak is jó legyen a közérzete! Tegyük kötelezővé az utasoknak is a modortant. Hogy az udvariasság, az előzékenység társadalmi mértékben terjedjen. Mert mindenki vagy vevő, vagy eladó, vagy utas. Ha netán valaki nem az, akkor sem árt meg neki a modortan.

Földes György

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

TERVEINK VANNAK MAGÁVAL...

1

Történetünk főhősének könnybe lábadt a szeme, amikor főnöke, S. Ottó így szólt hozzá:

— Azért hívattam, hogy megmondjam: terveink vannak magával, Körökös elvtárs...

— Kerekes...

— Mindegy. Nekünk gondolnunk kell a jövőre is. Éppen ezért terveink vannak magával. A főosztályvezetők hetven százaléka közel van a nyugdíjkorhatárhoz. Gondoskodnunk kell az utánpótlásról. Azt szeretnénk, ha Körökös elvtárs...

— Kerekes...

— Mindegy. Körökös elvtársat egy évre iskolára küldjük. Ha visszajön, gondunk lesz magára...

2

Kerekes egy év múlva visszatért az iskoláról, amelyet jeles eredménnyel végzett el, annak ellenére, hogy másfél hónapig kórházban feküdt idegösszeomlással. S. Ottót már nem találta a vállalatnál. Áthelyezték. A helyére Schmalzné került, aki nagy szeretettel fogadta Kerekest.

— Örülök, hogy visszajött hozzánk, Szekeres elvtárs...

— Kerekes.

— Büszkék vagyunk önre, Kerekes elvtárs és számítunk magára. Vállalatunkat fejleszteni akarjuk és — nem árulok zsákbamacskát — terveink vannak magával. Perspektivikusan. Mit szólna ahhoz, ha egy évre elküldenénk egy tanfolyamra? Ha visszajön, fontos megbízás vár magára. Egyelőre nem mondhatok többet...

3

Ismét eltelt egy év. Kerekes megjelent a vállalatnál, ahol már alig ismert valakit. Schmalznét is áthelyezték. Utódjának, doktor Flancz Zebegénynek fogalma se volt arról, hogy Kerekest tanfolyamra küldték.

— Mindenesetre gratulálok. Népgazdaságunknak szüksége van szakemberekre. Megtudhatnám, hogy milyen tanfolyamot végzett?

— Speciális tanfolyam volt: a nyomtatott áramkörös pattantyúkkal foglalkoztam.

— Pattantyú? Az micsoda? Vállalatunkat időközben átprofilozták. Jelenleg dinamikus szegecseket gyártunk.

Kerekes nem szólt egy szót sem. A szívéhez kapott és lefordult a székről. Amikor magához tért, Flancz Zebegény így szólt hozzá:

— Fel a fejjel, Tekeres elvtárs!

— Kerekes...

— Vállalatunknak tervei vannak magával. Gondolnunk kell a jövőre is. Azt szeretnénk, ha egy évre kimenne Patagóniába. Tanulmányútra. Aztán majd mindent megbeszélünk...

4

A patagóniai tanulmányút hasznos volt, Kerekes sokat tanult: a dinamikus szegecsek elismert szaktekintélye lett. Hazatérése után azonnal felkereste a vállalatát. Flancz Zebegényt — aki tanulmányútra küldte Patagóniába — nem találta sehol. Azon kívül a vállalatot sem találta. Az épületet lebontották. Hosszas keresgélés után talált egy embert, az éjjeliőrt, aki felvilágosítást adott:

— Az úgy volt, hogy a vállalatot átszervezték. Gemkapocskiegyenesítőket gyártottunk. Sajnos, deficitesek lettünk, mert senki sem akart gemkapcsokat kiegyenesíttetni. Ráadásul a ház bauxitbetonból épült...

— Flancz Zebegénnyel mi lett?

— Flancz? Flancz Zebegény? Az a kis alacsony, köpcös?

— Nem. Sovány volt és szakállas...

— Nem emlékszem... Illetve emlékszem... Jó fél évvel ezelőtt áthelyezték.

Kerekes nem szólt egy szót sem. A szívéhez kapott és elájult.

5

Az éjjeliőr bódéjában tért magához.

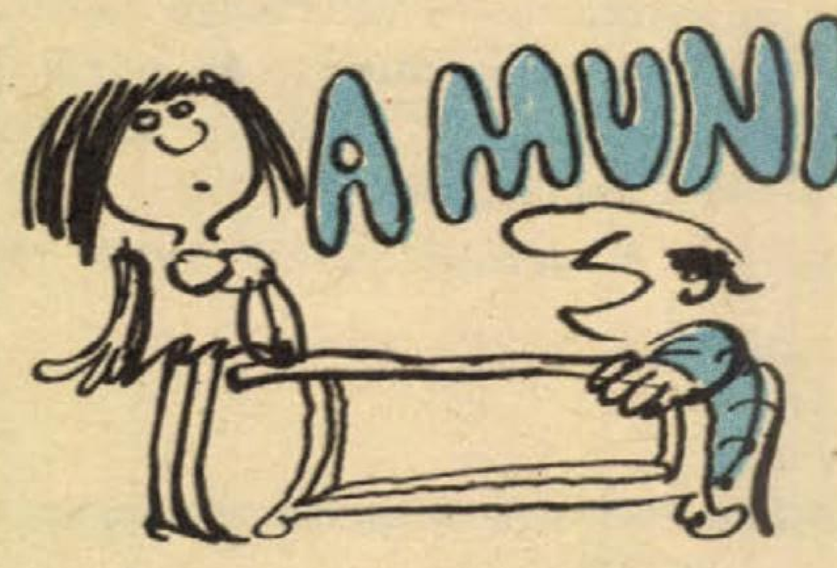
— Most mi lesz velem? — nyöszörögte. — Mihez kezdjek?

— Fel a fejjel, barátocskám! — mondta az éjjeliőr. — Terveim vannak magával. Perspektivikusan. Iratkozzék be egy éjjeliőr-iskolába. Ha visszajön, gondom lesz magára. Égetően szükségünk van szakemberekre...

Mikes György

A MUNKAKÖNYV

Mostanában mindenféléket álmodom. Például:

Velence, középkor. A *„Hajrá, Dózse!”* Gályakiszerelő Szövetkezet tanműhelyében szorgalmasan dolgozgató leányka előtt megáll egy alabárdos:

— Jöjj, Desdemona, az a parancsom, hogy a személyzeti osztályra kísérjelek.

A leányka lerakja kezéből a munkadarabot, megigazítja a haját, lesimítja a ruháját, követi az alabárdost.

— Imádkoztál ma este, Desdemona? — rivall rá a személyzetis, amint belép hozzá.

A leány megszeppenve hallgat.

— Tudomásomra jutott, hogy mostanában azzal a feketeképű mórral, azzal az Othellóval enyelegsz — mondja vészjósló hangon a személyzetis. — Amennyiben nem hagyod ott azt a szerecsent, veheted a munkakönyvedet! Végeztem, elmehetsz!

— — —

Amerika, ma. Az Alabamai *„Emberi Jogok”* Ktsz nagy műhelycsarnokában megszólal a hangosbemondó:

— Dessie Brown azonnal jelentkezzen a személyzeti osztályon! Dessie Brown azonnal a személyzetire...

A leány megállítja a gépét, megigazítja a haját, lesimítja a ruháját, dobogó szívvel bekopog a személyzeti osztály ajtaján.

— Helló, Dessie! — fogadja ijesztő nyájassággal a reszkető leánykát a személyzetis. — Hallom, hogy fehér lány létedre, mostanában egy feketebőrű fickóval császkálsz. Amennyiben nem hagyod ott azt a niggert, akkor veheted a munkakönyvedet. Remélem, megértettük egymást?! Bye, bye, Dessie!

— — —

Szövetkezet Magyarországon, ma.

Irénke, a 17 éves kereskedelmi tanuló, szerelmes Attilába. Irénkét a szülei tiltják Attilától. Azért tiltják, mert Attila — bár technikumot végzett, remek állása és szép lakása van — félcigány.

A szövetkezet személyzetise behívatja Irénkét, s közli vele, hogy amennyiben nem hagyja ott a cigány fiút, veheti a munkakönyvét...

Ezt nem álmodtam, sajnos, ezt olvastam egyik hetilapunkban, a múlt héten.

— — —

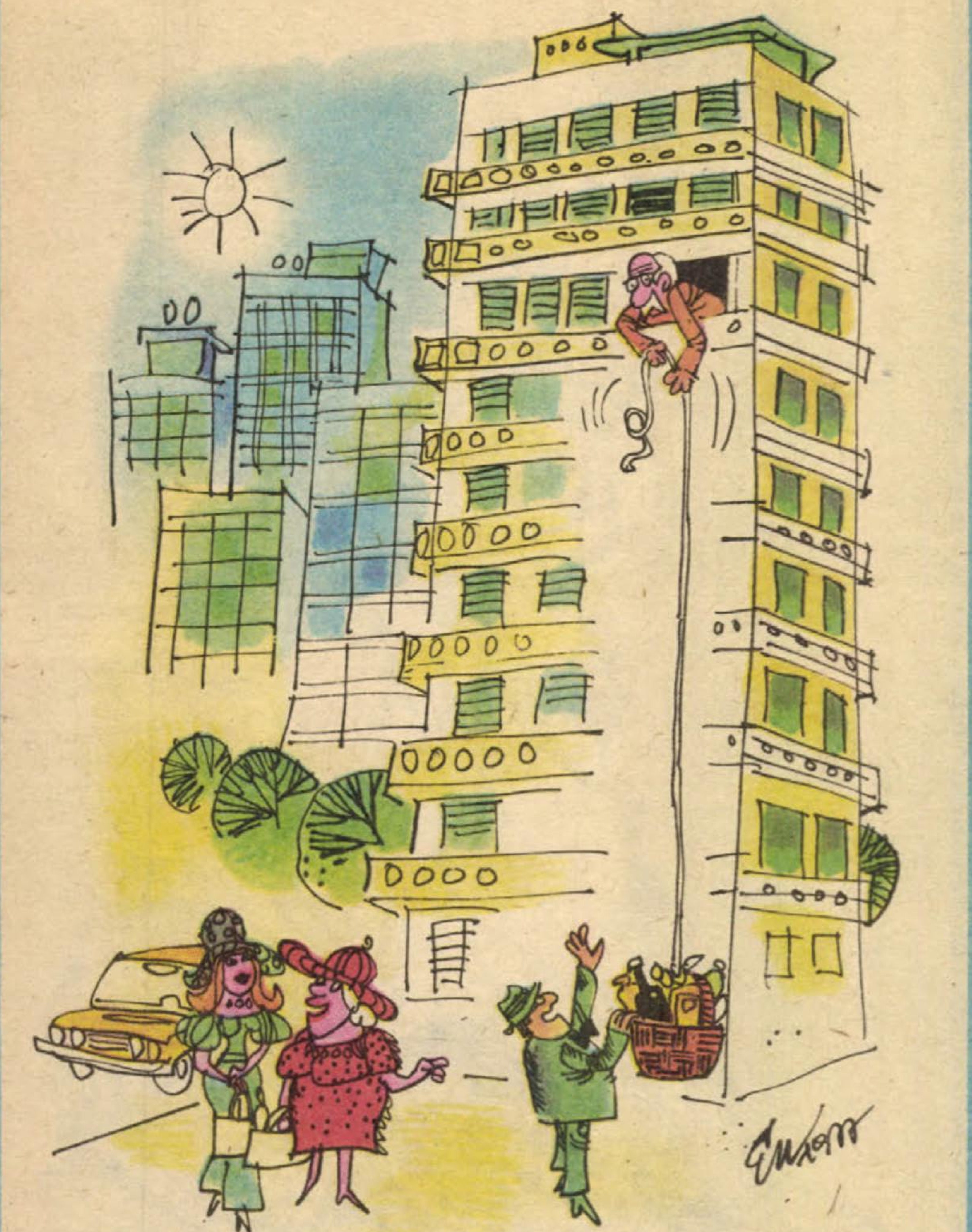
A szövetkezetben — ahol Irénke ipari tanuló — nagy a felháborodás az ügy miatt. Az elnök azonnal hívatja a személyzetist és közli vele, hogy amit csinált, az tűrhetetlen. Megengedhetetlen. Vérlázító. És a kezébe nyomja a munkakönyvét.

Ezt nem olvastam, ezt csak álmodtam.

Sajnos.

Radványi Barna

JÓ GYEREKEK

– Mi akkor is gondoskodunk a szüléinkről, ha elromlik a lift!

BIZALMATLAN JUTALMAZOTT

KRITIKAI MEGJEGYZÉSEK

Július elsején került sor a *„Biztonsági Öv"* című, három pontban rögzített közlekedési tárgyú színmű bemutatójára, mely a gépkocsik első ülésén került előadásra. Sajnos csak előadásra került, *eladásra* nem került minden gépkocsiba, mert nem volt elegendő belőle. Ami azért sem érthető, mert a premier előtt legalább két évig folytak a próbák, a rendezés tehát nem hivatkozhat arra, hogy hirtelen tűzték műsorra, nem szólva arról, mennyi előzetes előzte meg a bemutatót, és hány próba.

Többek között ezért is nehéz a kritikusnak eldönteni, hogy a *„Biztonsági Öv"* bemutatóját tragédiának, komédiának, esetleg komikotragédiának értékelje. Az alábbiakban néhány szakember véleményét idézzük fel a *„Biztonsági Öv"*-ről:

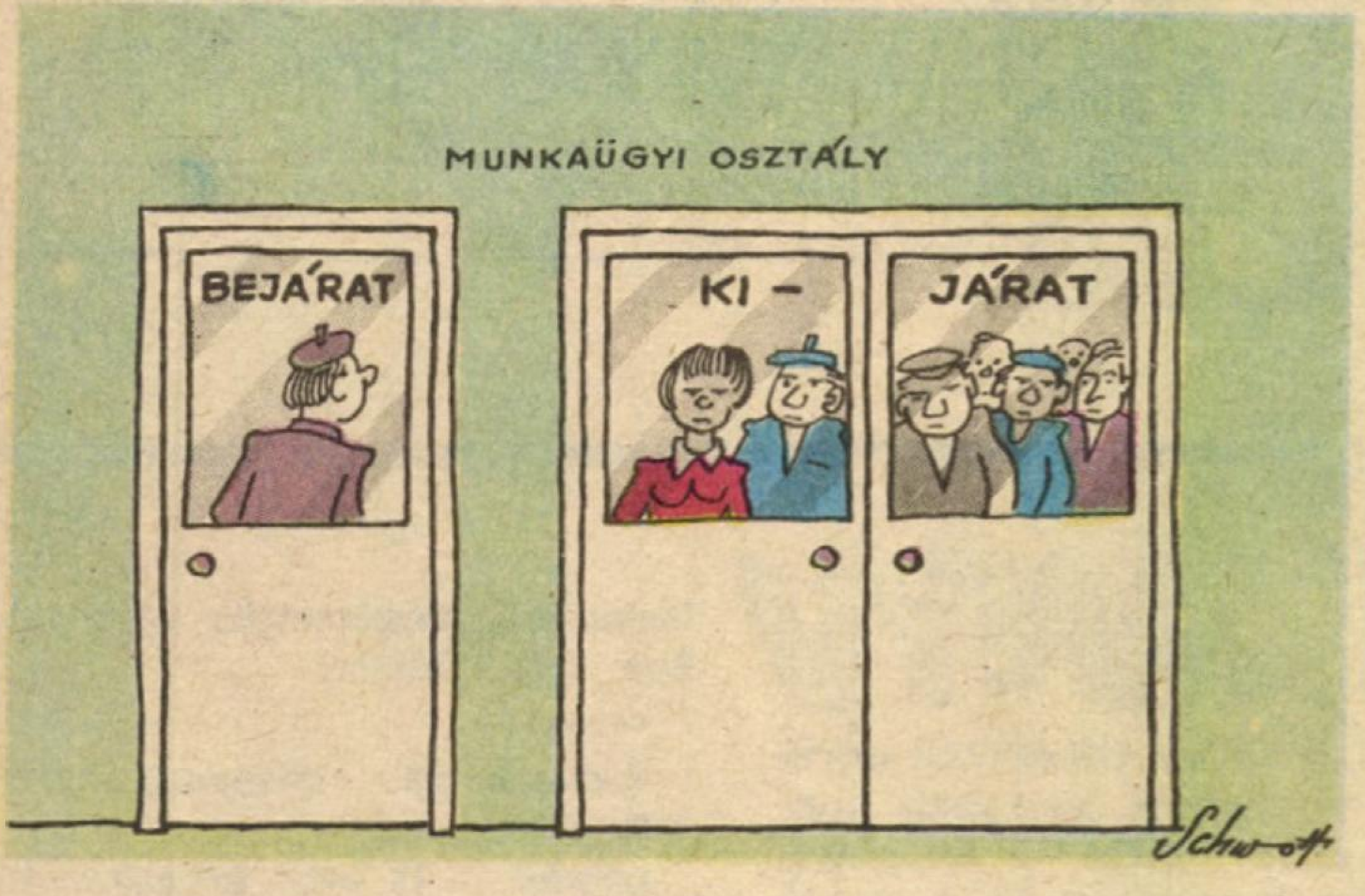
A neves közlekedési dramaturg, Stőrvasser Jenő szerint a bemutatót a bohózat irányában kell erősíteni. A konfliktus — véleménye szerint — az a kérdés: miként és mivel helyettesítsük a hiányzó biztonsági övet? Javaslatai:

a) A gépkocsivezető ötven rágógumit összerág, majd az egész masszát a válla mögött elhelyezi a gerincoszlop középvonalában, a zakó és az üléstámasz között. A rágógumi rövidesen megköt és — ütközés esetén — megakadályozza az előre esést.

b) A gépkocsik első ülésén helyet foglaló férfiutasok zakójuk gombját hosszabb madzagra erősítik, ezáltal a zakó egészen bő lesz és úgy gombolható be, hogy a zakót az ülés támláján is át lehet húzni. Az utas így zakójával együtt az üléstámlát is viseli, mely biztonsággal rögzíti őt. A gépkocsiban ülő nők — hasonló eljárással — melltartójukat az üléstámla mögött kapcsolják össze.

AJTÓK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az elefánt súlyosan megbetegszik az állatkertben. Két állatorvos operálja a behemót gyengélkedőt. A jól végzett munka után eltesszik a bonckéseket, az elefántot összefoltozzák. Az egyik orvos mégis izgatottan kérdi:

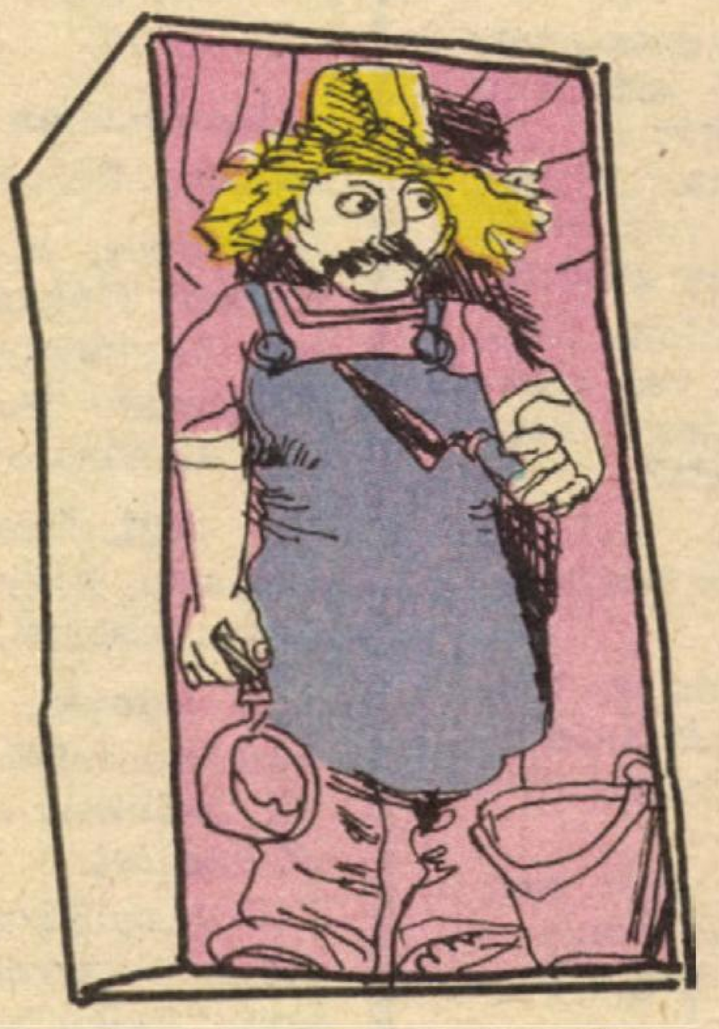
— Ezúttal nem felejtettük Jumbó gyomrában a műszereket, de vajon hova tűnt az asszisztensnőnk?!...

HEGEDÜS ISTVÁN:

Nyári skatulyák

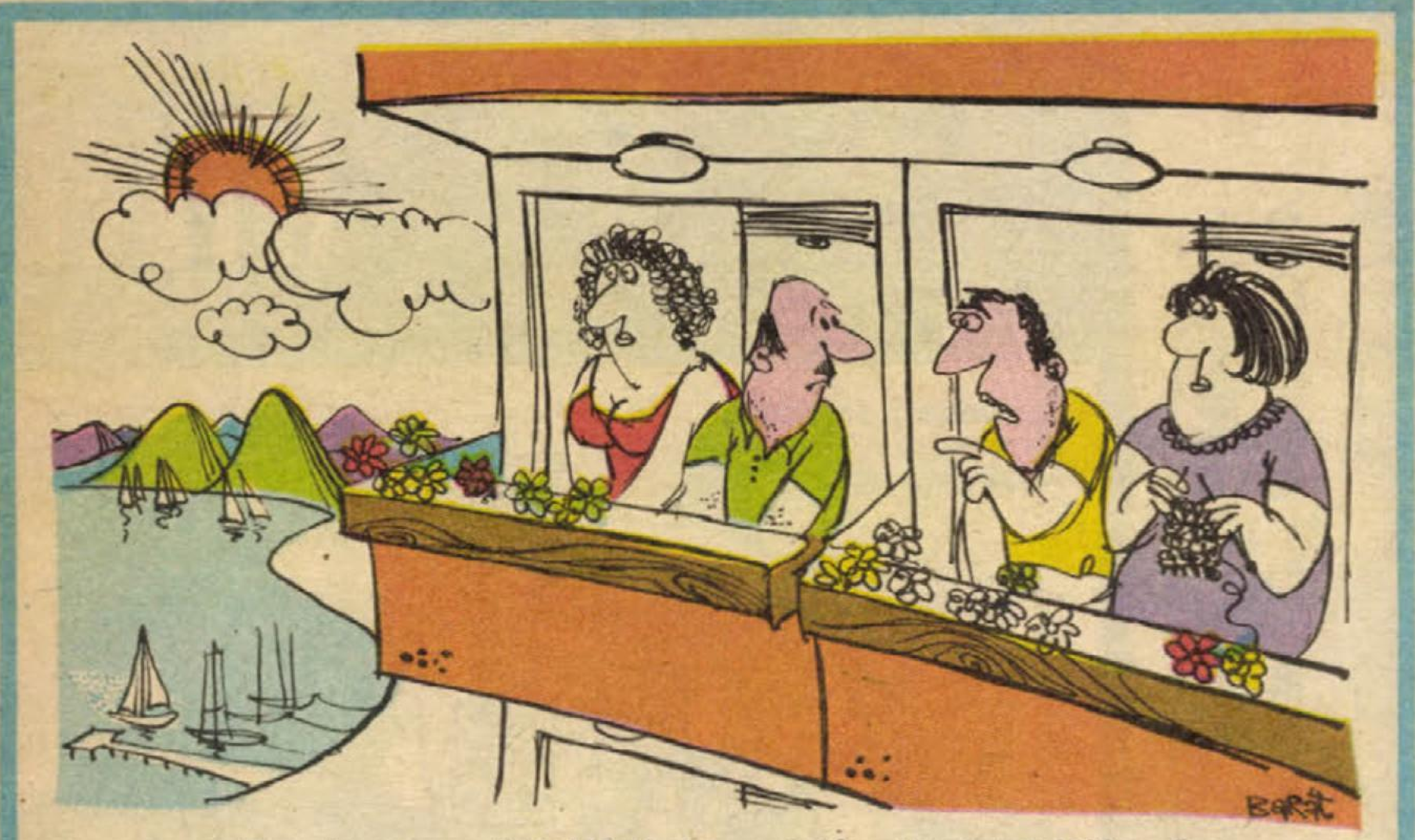
A mindenkori szabadtéri bohózat örökös sztárja.

Az éppen befejezés előtt álló víkendház szorgos építője.

A sörhelyzetről riportot készítő újságíró.

– Bocsánat az érdeklődésért, szintén jutalomüdülésen?

EGY PREMIERHEZ

c) Az első ülésen utazók gurtnit vezetnek keresztben, mellkasuk előtt, a gurtnik két végét a gépkocsi hátsó lökhárítójához erősítik. Amennyiben a gurtni is hiánycikk, úgy az első üléseken ülők is a hátsó üléseken foglalnak helyet, a kormányrudat

és a pedálokat meghosszabbítják annyival, hogy a vezető a hátsó ülésről is elérje azokat.

Más véleménye van a „Biztonsági Öv" bemutatójáról Lózung Lajos közlekedés-filozófusnak. Szerinte a bemutató tragikus elemeket hordoz, miután őt magát is — már a premier napján — komoly pénzbírságra ítélte az ügyeletes rendőr, miután elfeledte bekapcsolni az övet.

A filozófus véleménye szerint nem helyénvaló a premier első pillanatában máris sokkolni a közönséget. Elég lenne az első felvonásban az intő figyelmeztetés, a második felvonásban — mondjuk a premiert követő héten — száz forintos sokkolás, és csak a harmadik felvonásban — három-négy hét után — tetőzhetne a dráma két-háromszáz forintban!

Einstein Ferdinánd véleménye szerint a „Biztonsági Öv" relatív tárgyú színmű, mivelhogy ami veszedelmes itt, az nem olyan veszedelmes ott. Például a taxiban, ahol nem kell használni a biztonsági övet.

Logikusan következik ennélfogva, miként előzzük meg a baleseteket!

Nevezzünk ki minden gépkocsit taxinak, melyben az utazás veszélytelen! Kötelezzünk minden gépkocsitulajdonost, hogy a jövő év július elsejéig gépkocsiját fesse kockásra.

Amennyiben elegendő festék lesz, hogy minden gépkocsira kerüljön kocka.

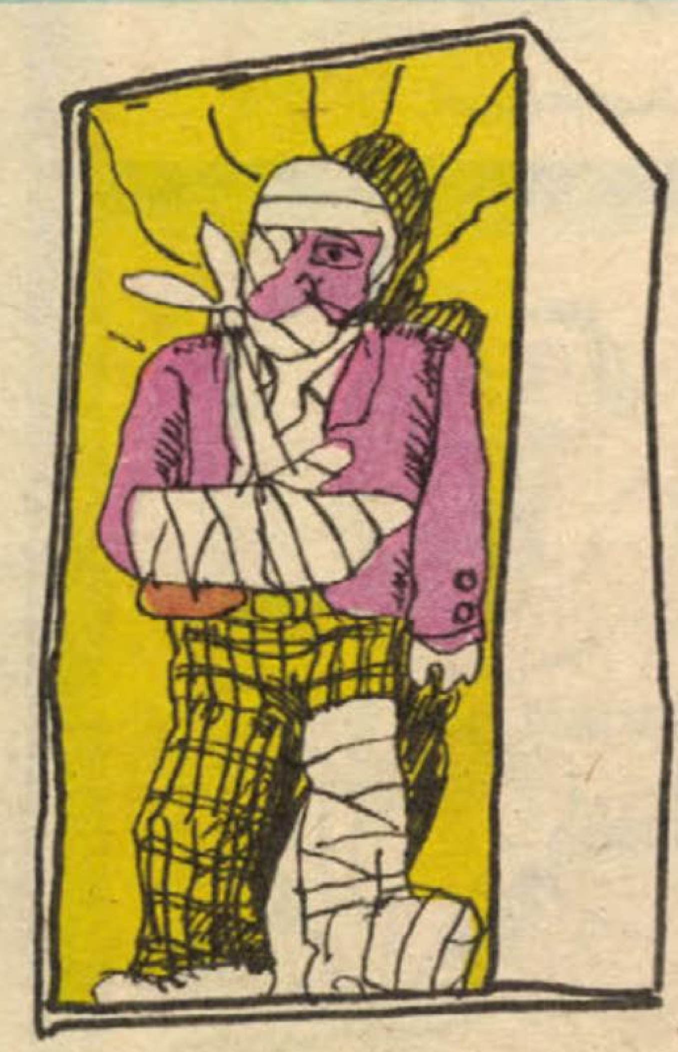
Somogyi Pál

A FELVÉTELI EREDMÉNYÉRE VÁRVA

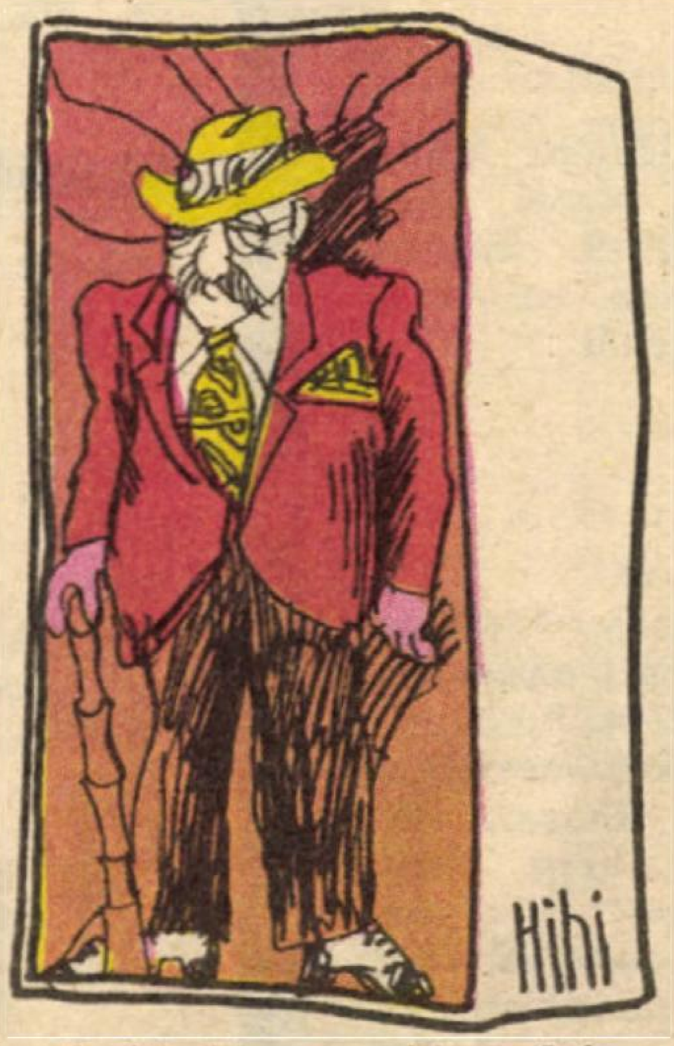
A kishatárforgalom aktív résztvevője.

A kanyarban, bukkanóban előzgető mazsola.

A külföldi kérőre pályázó menyasszonyjelölt.

A kisebb-nagyobb műtétekre hazatérő hazánkfia.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Maurice, a párizsi férj hirtelen meggondolja magát, nem utazik el Lyonba. Hazamegy. A hitvesi ágyban ott találja a feleségét a legjobb barátjával. A férj nyugodtan leül és olvasni kezd egy képes hetilapot. Yvonne, a felesége felsikolt:

— Maurice! Már látom, hogy nem szeretsz! Tavaly ilyenkor jelenetet csináltál!

SZILÁNKOK

SZERÉNYSÉG

Bizonyos kényszerítő körülmények folytán, logikus érvek hatására, el kellett ismernem, hogy nekem van igazam.

BIZALMAS

— Neked bizalmasan elárulhatom, hogy én még sohasem csaltam meg a feleségemet. De mindez maradjon köztünk. Ha megtudnák a barátaim, kollégáim, ujjal mutogatnának rám...

HIGGADTSÁG

— Mielőtt megütnék valakit, húszig számolok magamban. S ez épp elég ahhoz, hogy elveszítsem a mérkőzést — panaszkodott az ökölvívó.

HIVATALBAN

— Én az ügyfelet mindig az íróasztalom mögé ültetem, hadd lássa, nekünk sem könnyű.

DICSÉRET

— Tegnap gratulált, megdicsért a főnököm. Ebből arra a következtetésre jutottam, hogy hál' istennek nincs ideje odafigyelni a munkámra.

ISMERKEDÉS

— Velem könnyű megismerkedni a férfiaknak, de ha szakítani akarnak akkor könyörögniük és harcolniuk kell, szenvedélyesen...

SZAKEMBERHIÁNY

— Hol találok ma egy kisiparost, aki megjavítaná az elrontott életemet?

MAI IDŐK

Öt perccel megismerkedésük után megbeszélték, hogy csak a legszűkebb rokonságot hívják meg az esküvőjükre.

VÁRATLAN VENDÉG

— Jaj de röstellem magam, nincs itthon semmim. Nincs kávém, szeszesitalom, teasüteményem. De megkínálhatom egy jó kis gyógyszerrel?

FOGYÓKÚRA

Naponta 10—11-ig fogyókúrát tartok. Ilyenkor nem eszem semmiféle zsíros, kalóriadús ételt. Mégsem fogyok.

ÉRTEKEZLET

Sohasem szidom a hosszú, de hasznos értekezleteket. Ám egy percet is sajnálok a rövid, de értelmetlen értekezletektől.

ÉLETCÉL

Z. életcélja: céltalanul élni.

FÉRJ

— A férjem takarít, mos, vasal, gyereket nevel. Sajnos nem itthon, hanem a barátnőjénél...

LEVÉL

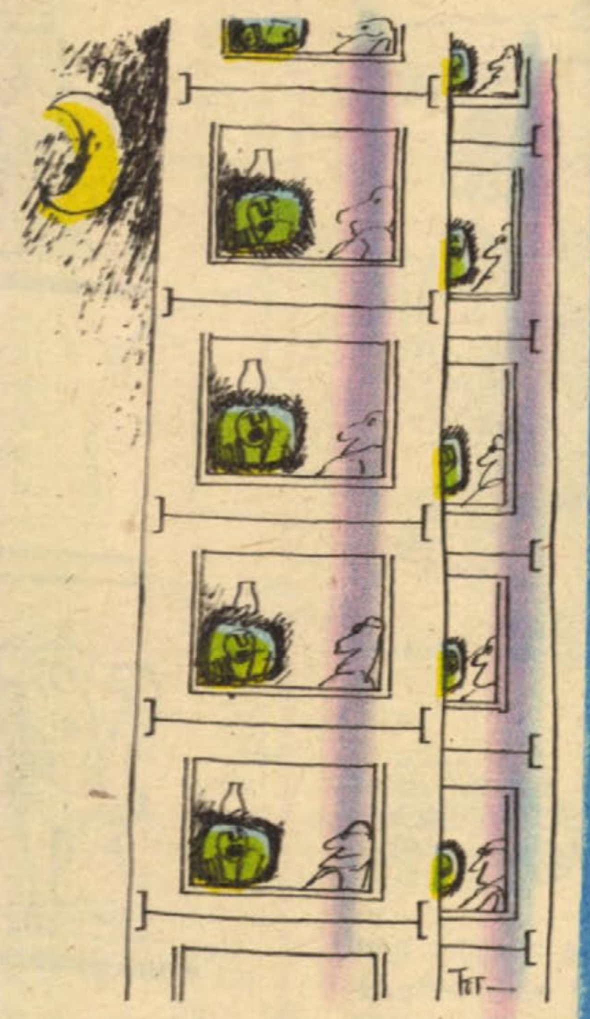
Drágám!
Most, hogy két hétre elutaztál nyaralni, nem tudom, hogy fogom kibírni ezeket a napokat. Hiszen állandóan arra kell gondolnom: olyan gyorsan elszalad ez a két hét, hazajössz, és minden kezdődik elölről...

Galambos Szilveszter

Megkérdeztük rajzolóinkat:

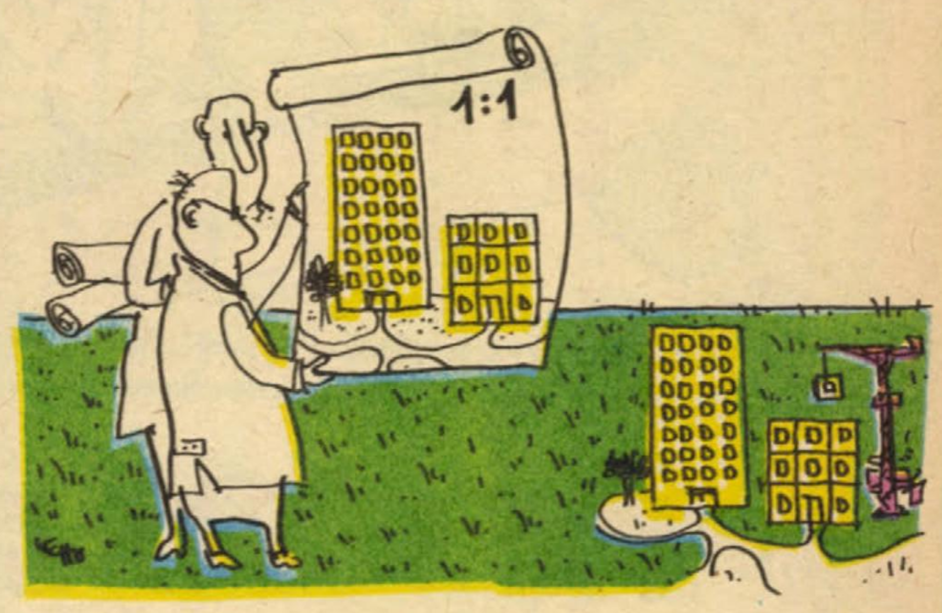
MIVEL MAGYARÁZHATÓ?

Tót Gyula:

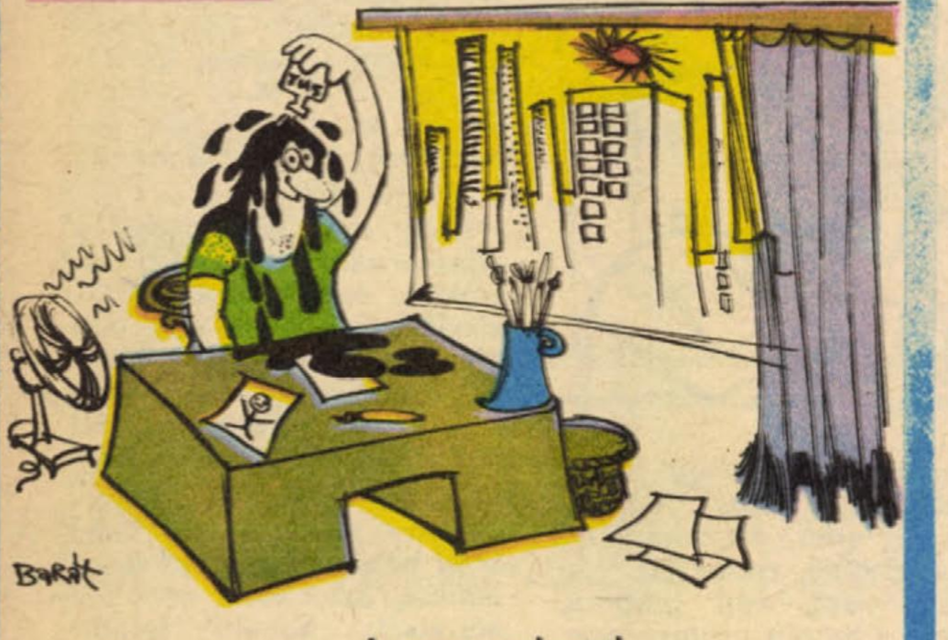
– Az egyhangú házgyári elemekkel.

Lehoczki István:

– A lakáshiány a rossz méretezéssel.

Barát József:

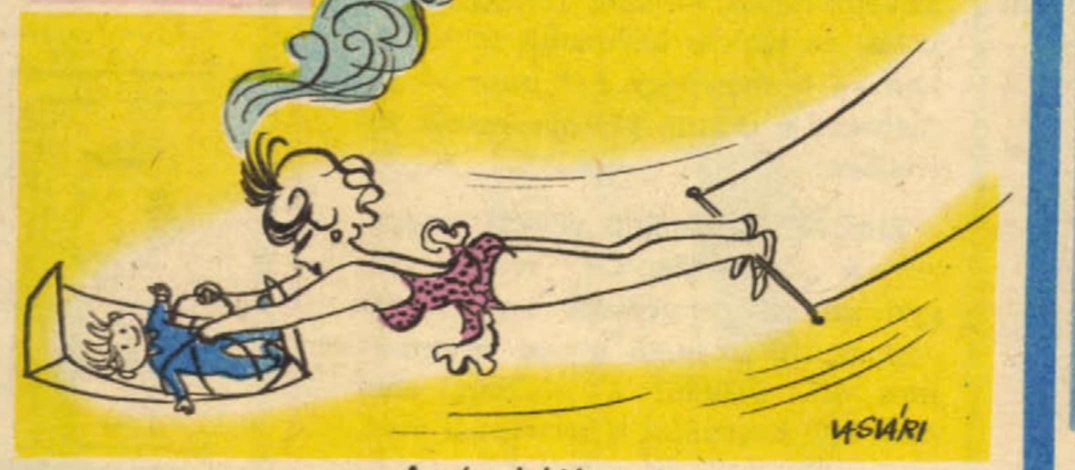
– A nagy meleggel.

Endrődi István:

– Nem akar szívinfarktust kapni.

Vasvári Anna:

– Az óvodahiánnyal.

Balázs-Piri Balázs:

– ...hogy nincs elég színházjegy.

Erdei Sándor:

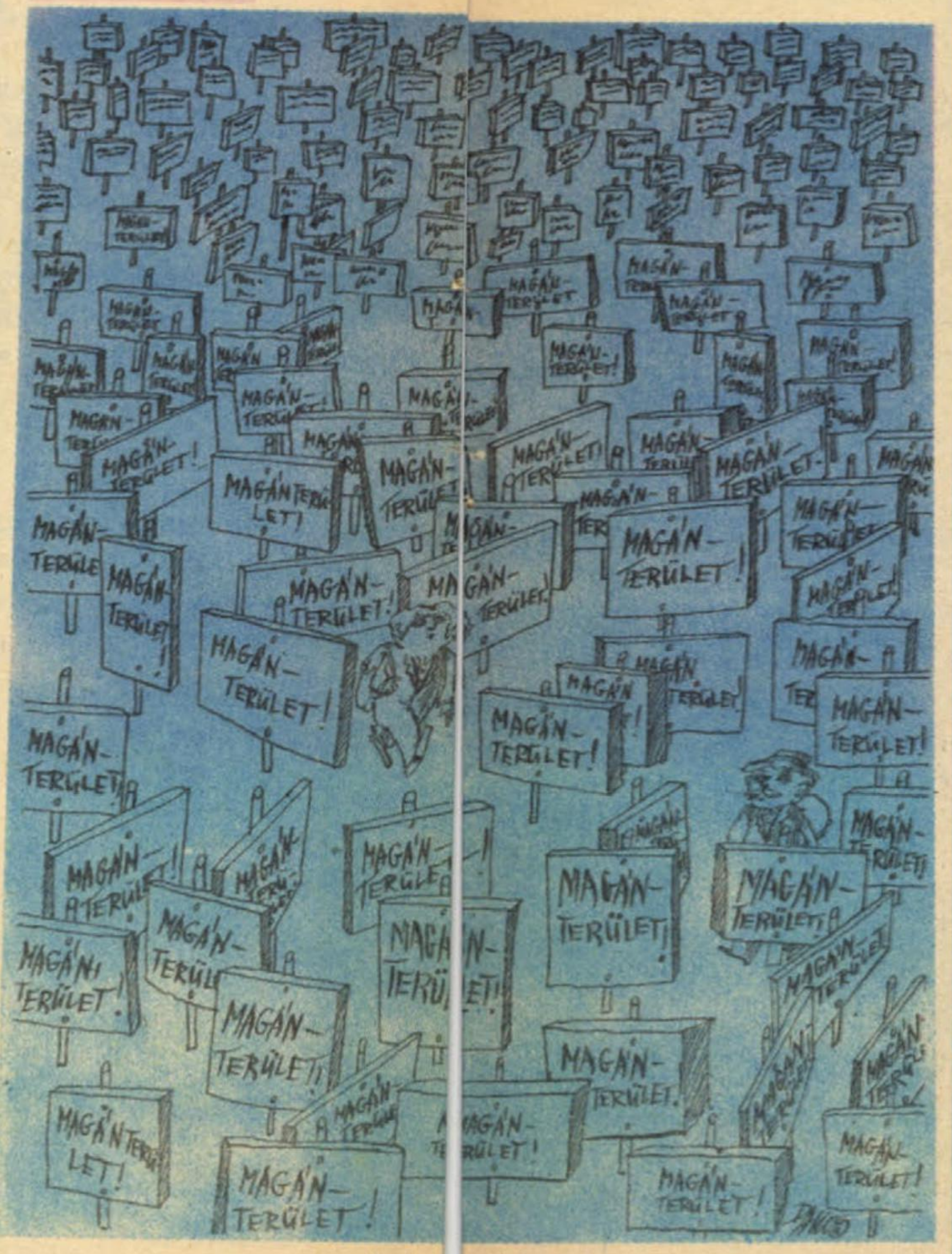
– A vízhiánnyal.

Hegedűs István:

– Az élénk napfolttevékenységgel.

Dallos Jenő:

– A kapzsisággal.

Fülöp György:

– Kevés az utcaseprő.

Szűr-Szabó József:

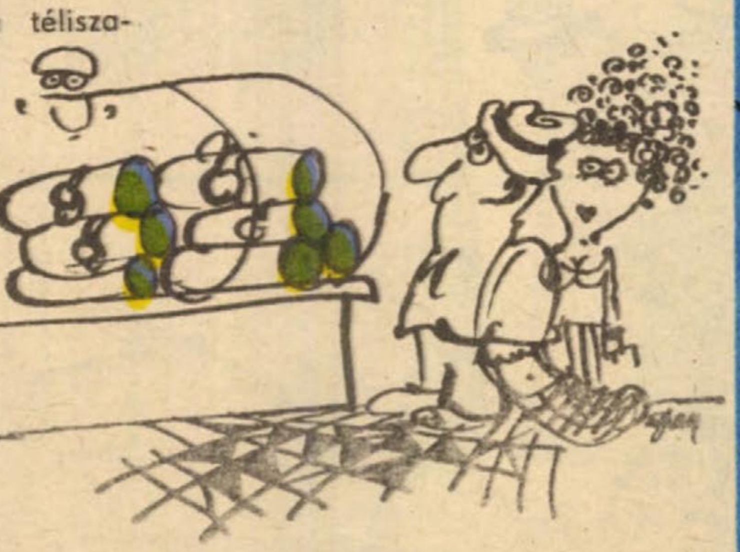
– Az emberszeretettel.

Sajdik Ferenc:

– ...hogy feltűnt a téliszalámi a pultokon.*

a) Már minden országnak küldtünk.
b) Másvalami van a pult alatt. Nincs hová dugni.

* A nem kívánt törlendő.

KŐ A TÓBAN

A kilencvenéves *Karinthy Frigyes* ma is olyan élő, olyan üde, mint élete virágjában, ötven évvel ezelőtt.

Naponta gyászolom, naponta gondolok rá, állandó beszédtémám.

Ilyen történetek jutnak eszembe róla:

Barkochbáztunk az akkor még Verpeléti utcai lakásában. Azt hittem magamról, hogy tehetséges vagyok ebben a műfajban, brillírozni akartam Karinthy előtt. Én kérdeztem. Fogalom. Jó. Nekilendültem, három perc múlva már egyhelyben topogtam, sehogysem tudtam kitalálni amit kérdezett, bár úgy látszott, valami írásműről lehet szó, de ebben sem voltam biztos.

Odáig jutottam a kérdésekben, hogy megkockáztattam:

Az irodalomhoz van köze?

— Nincs — mondta Karinthy.

Szégyenkezve feladtam. Aztán megkérdeztem: mi volt a fogalom, amit ki kellett volna találni. Karinthy nevetett:

— A *Szeretlek — I love you* — című regényed, ami most olvasható folytatásokban a Pesti Naplóban. — Én nem olvasok folytatásos regényt, de érzem, hogy az irodalomhoz nem lehet köze.

○○○

A Pesti Napló szerkesztőségében, *Láng* titkár úr szobájában vártunk *Miklós Andor* főszerkesztő és laptulajdonosra. Arról beszélgettünk, mennyi pénzt lehet leszakítani róla, mert zsebből is szokott fizetni, megkerülve a hivatalos utat, ami senkinek sem hiányzott.

Egyszercsak berobogott az egyik Nagy Főnök, aktatáskával a hóna alatt és egyenesen bement a főszerkesztő szentélyébe. Még csak nem is kopogott. Csak besuhant. Ez annyit jelentett, hogy nekünk többet kellett várni. Dühösek voltunk.

Arról kezdtünk beszélgetni a várakozás alatt, hogy ember-e a Nagy Főnök? Karinthy azt mondta, hogy szerinte ember, csak ronda ember. Én azt állítottam, hogy nem ember, nem is szabad emberszámba venni. Láng, az elegáns titkár úr, döbbenten hallgatott.

Kis idő múlva kijött a Nagy Főnök. Karinthy odament hozzá, két ujjal megfogta a Nagy Főnök csokornyakkendőjét és elfordulva tőle, hozzám beszélt:

— Na ugye hogy nekem volt igazam? Nyakkendője van, tehát ember.

A Nagy Főnök dermedten állt, mozdulni sem tudott, mert Karinthy fogta a nyakkendőjét.

— Ez nem bizonyíték — védtem a magam igazát —, mert ha egy marhának nyakkendőt kötünk, attól nem lesz ember, csak marha, nyakkendővel.

Karinthy leverten sóhajtott, megrántotta a nyakkendőt, majd lemondóan mondta:

— Ebben van valami. A nyomozás folyik.

A Nagy Főnök, aki nem mert Karinthyval vitát kezdeni, ezzel a bágyadt poénnal vonult ki a szobából:

— Az uraknak sincs jobb dolguk! Nahát!

○○○

Rajongója voltam, hangosan, ifjan és vadul, monumentális zseninek neveztem, amikor az egész szerkesztőség előtt megszólalt *Földi Mihály*, a Pesti Napló szerkesztője:

— Ne nevessenek rajta. Ő komolyan gondolja. De hol van a nagy mű? Hol van a nagy Karinthy?

— Mindenhol. Például a Tanár úr kérem a nagy mű.

Földi nevetett:

— Kis szamárság. Humoreszk. Semmi. Jegyezd meg fiacskám, hogy Karinthy, mint a tóba dobott kő, úgy fog eltűnni nyomtalanul, míg a Földi Mihály regényeket évszázadok múlva is olvasni fogják.

Királyhegyi Pál

Tudod, mi a jele?

Azt mondja a kis Nóra, hogy neki a jele a perec. A Botondnak a jele meg az elefánt. A Krisztinek a jele meg a maci.

A bölcsődében ugyanis mindenkinek jele van, amire van rajzolva, vésve, hímezve, szekrényekre és egyéb használati tárgyakra.

Mert ezek a bölcsődések még kis butuskák, csak így tudják megkülönböztetni a maguk holmiját a másokéitól.

Nóra jele a perec. Milyen édes csacskaság!... Nahát! Ez a hamisítatlan bájos gyermekvilág! Mi lenne, ha mi, felnőttek is jeleket viselnénk?... De mi már nagyok vagyunk és okosak, van világos megkülönböztető jegyünk és képességünk arra, hogy tudjuk, ezt szabad, azt meg nem szabad.

Nekünk van filozófiánk és szociológiánk és jogrendszerünk. De jelünk az nincs.

Habár az igazat megvallva nem nagyon állhatom, hogy odahaza a fürdőszobában a törülközőm mindig vizes, mert valaki más beletörülközik. Nem tudják megjegyezni, hogy melyik az én törülközőm és melyik az övék. Nem ártana, ha nekem is volna egy jelem — mondjuk a bivaly — és nekik is, mondjuk: a liba. Gyerekes megoldás, de a higiénét szolgálná.

Ugyane módszerrel el lehetne kerülni, hogy örökkön örökké eltűnjék a golyóstollam. Az én golyóstollamba be lenne vésve az én jelem, mondjuk egy nyuszi, a másikéba meg egy ravasz róka.

El tudnám képzelni, hogy a szerkesztőségben sem tűnne el minduntalan a közületi telefonkönyvem, ha volna egy szép rajzolt jelem — mondjuk, a cica vagy a kutyus. Nem látta valaki azt a közületi telefonkönyvet? Mert a cicás az enyém, és nem a tiéd... be-be-be-be!

Az idegeimre megy, hogy elszívják a cigarettámat. Nem vagyok kicsinyes, de ha éjjel 12-kor rám tör a dohányszomj, és üres a do-

bozom, az agyamba tolul a vér. Ennek pedig az az oka, hogy a lányom azt hiszi, az én cigarettám az övé, az övé — ami nincs — az enyém. Bezzeg, ha a cigarettámon volna egy rajzolat, egy kis pöttyös labda, az övén meg, mondjuk, egy lufi, akkor szó se lehetne tévedésről.

A Balaton partján, a strandon, ha bemegyünk a vízbe, a parton végestelen végig gumipapucsok sorakoznak. Már x-szer megesett, hogy elvitték az enyémet. Nem rosszhiszeműen, csak egyszerűen, mert egyik strandpapucs olyan, mint a másik. Bár a színe barna vagy fehér. Bezzeg, ha volna valami jelünk, amit az anyukánk belerajzolna, mondjuk, egy víziló vagy egy pingvin, akkor Pingvin elvtárs nem vinné el Víziló elvtárs strandpapucsát és megfordítva...

Egy író barátom panaszolja, hogy már a második forgatókönyvötletét plagizálták el. De nem tehet semmit, mert a forgatókönyvnek nincs jele. Ha lenne neki egy jele, mondjuk, körte vagy cseresznye, akkor írópajtás nem tudna plagizálni.

És a gyárakban is... Meg a vonatokon is... Meg a parkokban is... Miért tudnak garázdálkodni a tolvajok? Miért tudnak kivinni kapun, kerítésen ezt, azt? Mert tudnak. De ha az üzemeknek, vonatoknak, a közvagyonnak is volna jele...

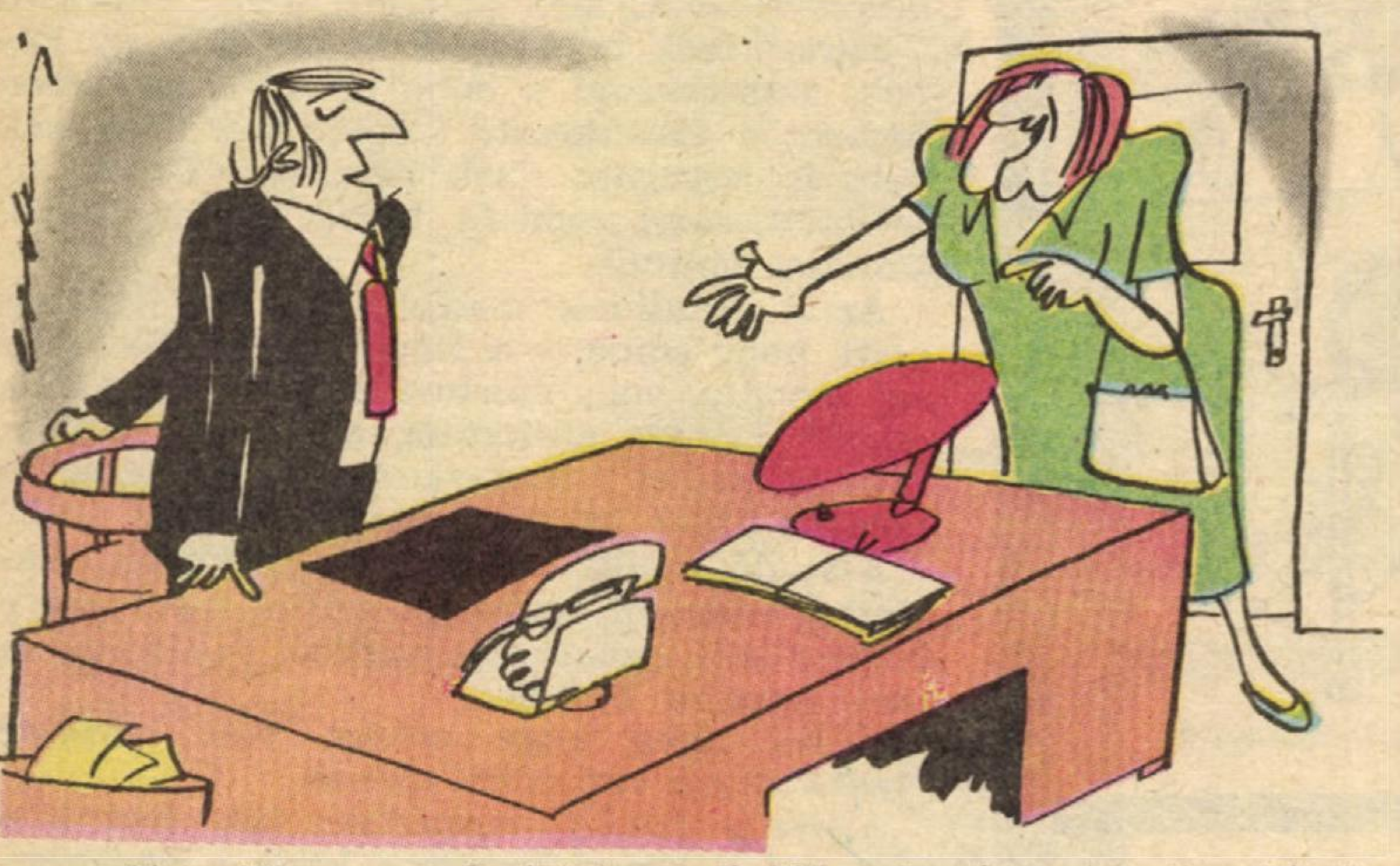
Hogy van jele? Hogy a munkaruhákba, szerszámokba, műszerekbe, törülközőkbe, padokba bele van ütve, festve, vésve, hímezve, hámozva a tulajdonos jele, neve, pecsétje, leltári száma — mégis ellopják?

Sajnos ez igaz. De mentségükre szolgáljon, hogy akik nem tisztelik az ilyen jeleket, azok már nem kis bölcsisek, hanem felnőtt bácsik és nénik.

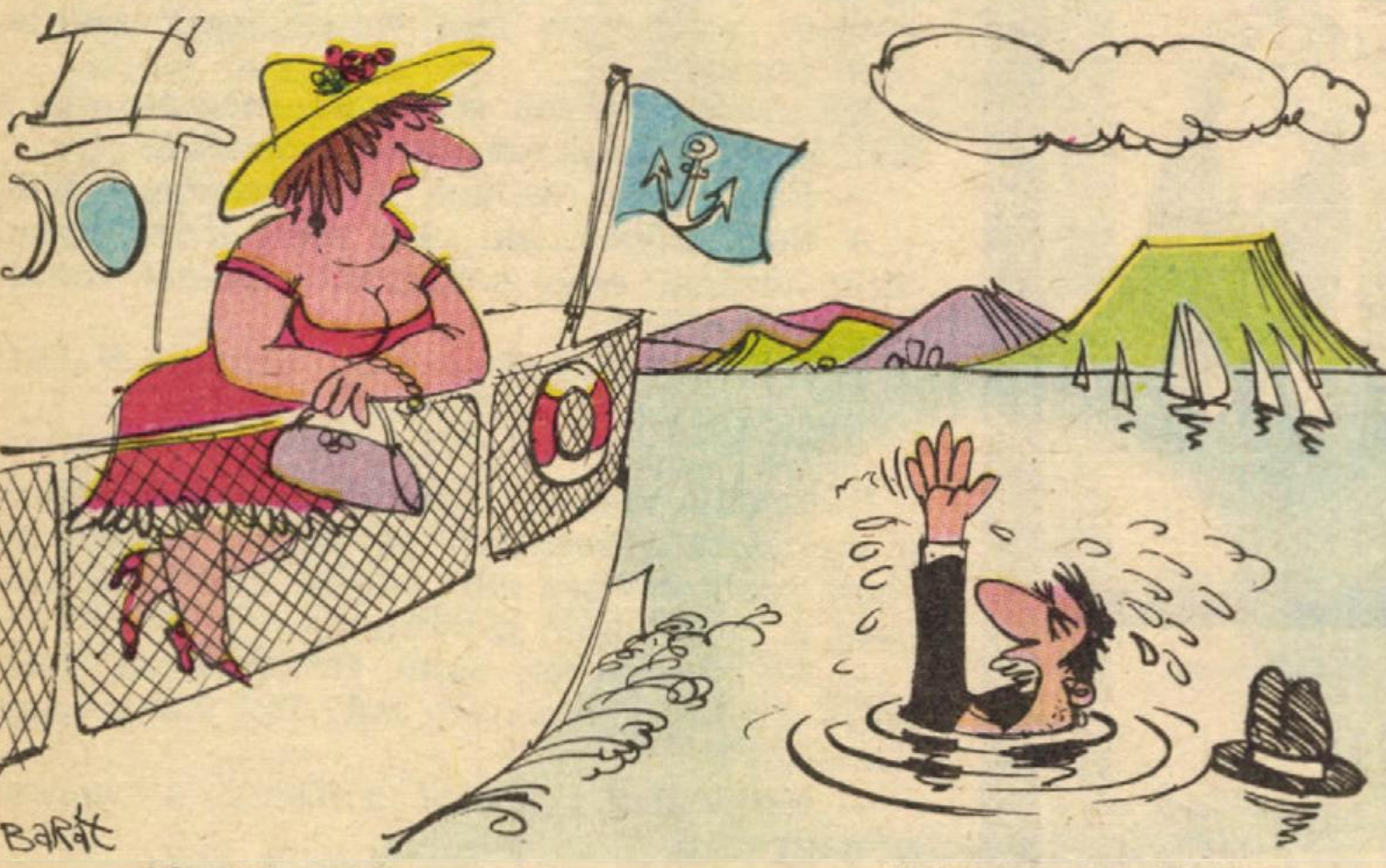
És tetszenek tudni, ezeknek mi a jele? A szarka...

Novobáczky Sándor

ROHAN AZ IDŐ

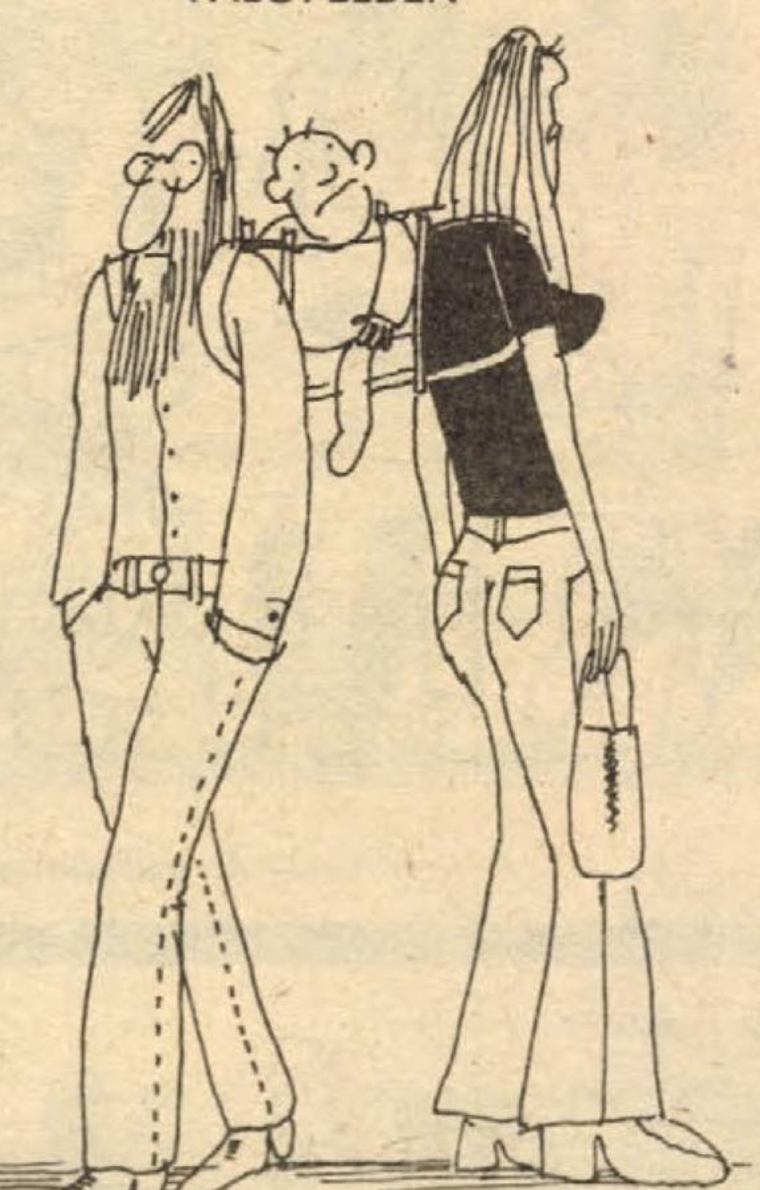

– Nyugdíjba ment Szabó kartárs? Mikor beadtam hozzá a kérvényemet, még életerős fiatalember volt!

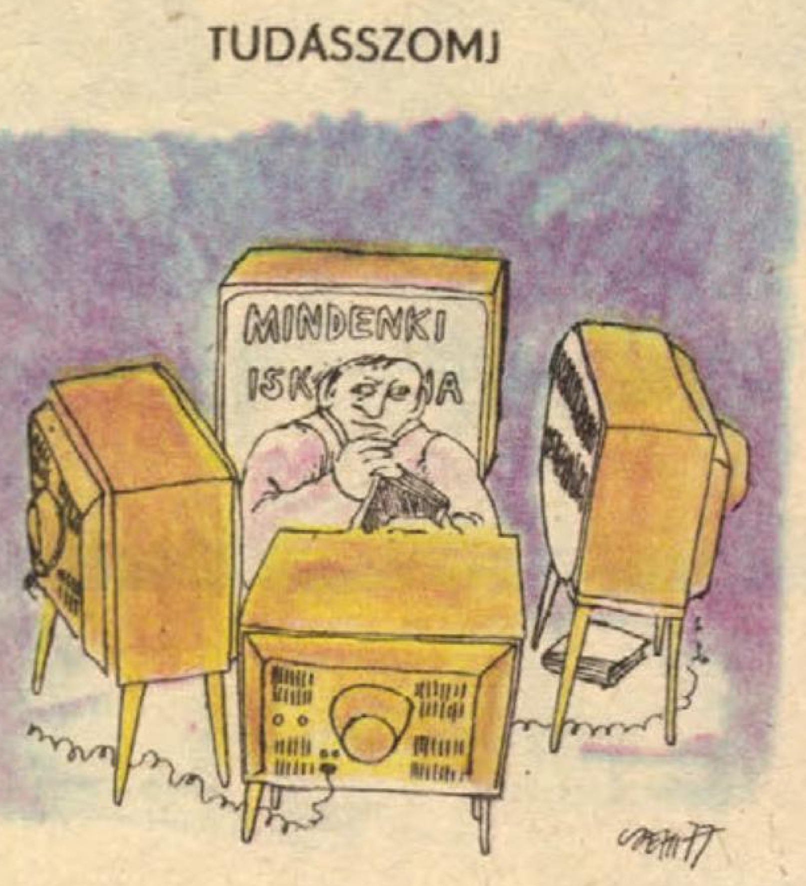

– Mondd, mi lenne, ha egyszer nem üvöltöznél valamiért?!

VÁLÓFÉLBEN

TUDÁSSZOMJ

TRIBÜN

Egy nyugatnémet erőfejlesztő szerkezet használati utasításából:

„A fenti gyakorlatokat az első két hét során naponta legfeljebb harminc percig végezzük. Később a gyakorlási idő fokozatosan napi fél órára növekedhet."

*

Chuck Bednarikot, a kiváló rögbijátékost megkérdezték: mire költi tekintélyes gázsiját?

— Hát kérem, jó ruhákra, márkás italokra, gyors kocsikra és csinos nőkre. A többit meg csak úgy elherdálom.

*

Egy nevadai sivatag-hotelban hatalmas tábla figyelmezteti a vendégeket:

„A hotel mögött látható tó nem tó, hanem délibáb. Fürdés kizárólag a hotel vendégei számára."

*

A skót proficsapat hatalmas hejehuját tart egy elegáns vendéglőben. Egy ismerős megkérdi: mi történt?

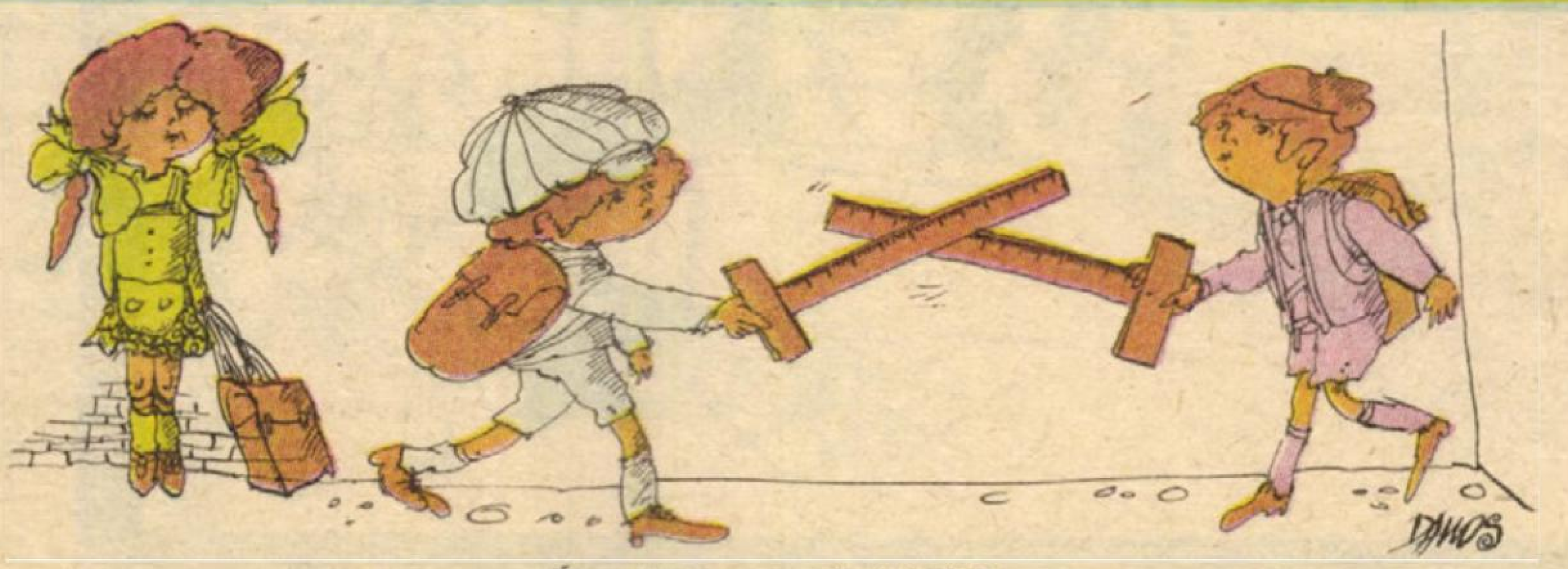
— Óriási szerencse ért bennünket — mondja a csapatkapitány. — Tévedett a bérosztály komputere. Nem a gázsinkat fizette ki, hanem a levonásainkat.

(p. p.)

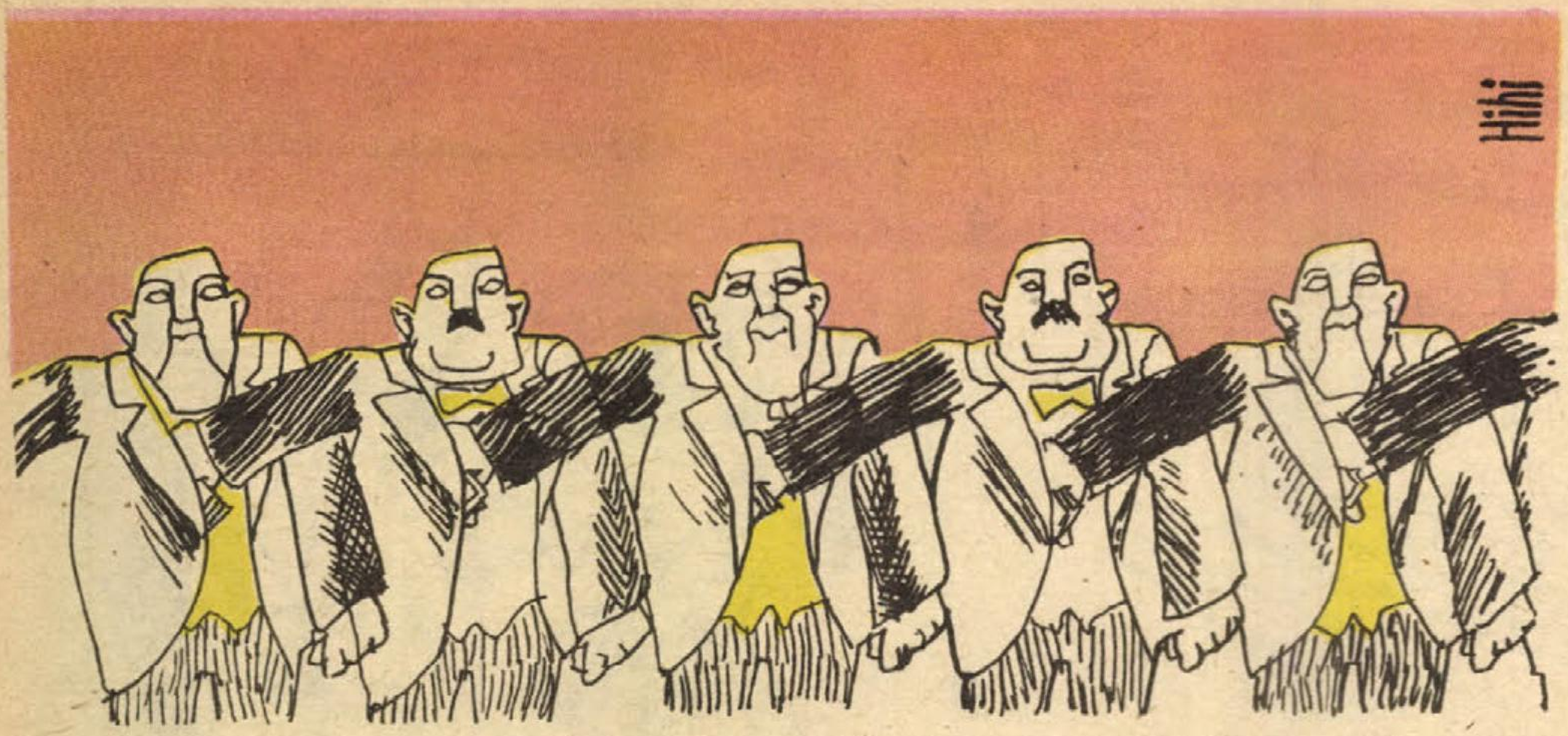
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két férfi üdvözli egymást kora reggel a piacon, kosárral a kezükben:

— O, hogy itt találtalak... — mondja keserűen az egyik. — Te is elkövetted azt az ostobaságot, hogy megkérdezted a feleségedtől: mire megy el a rengeteg kosztpénz?

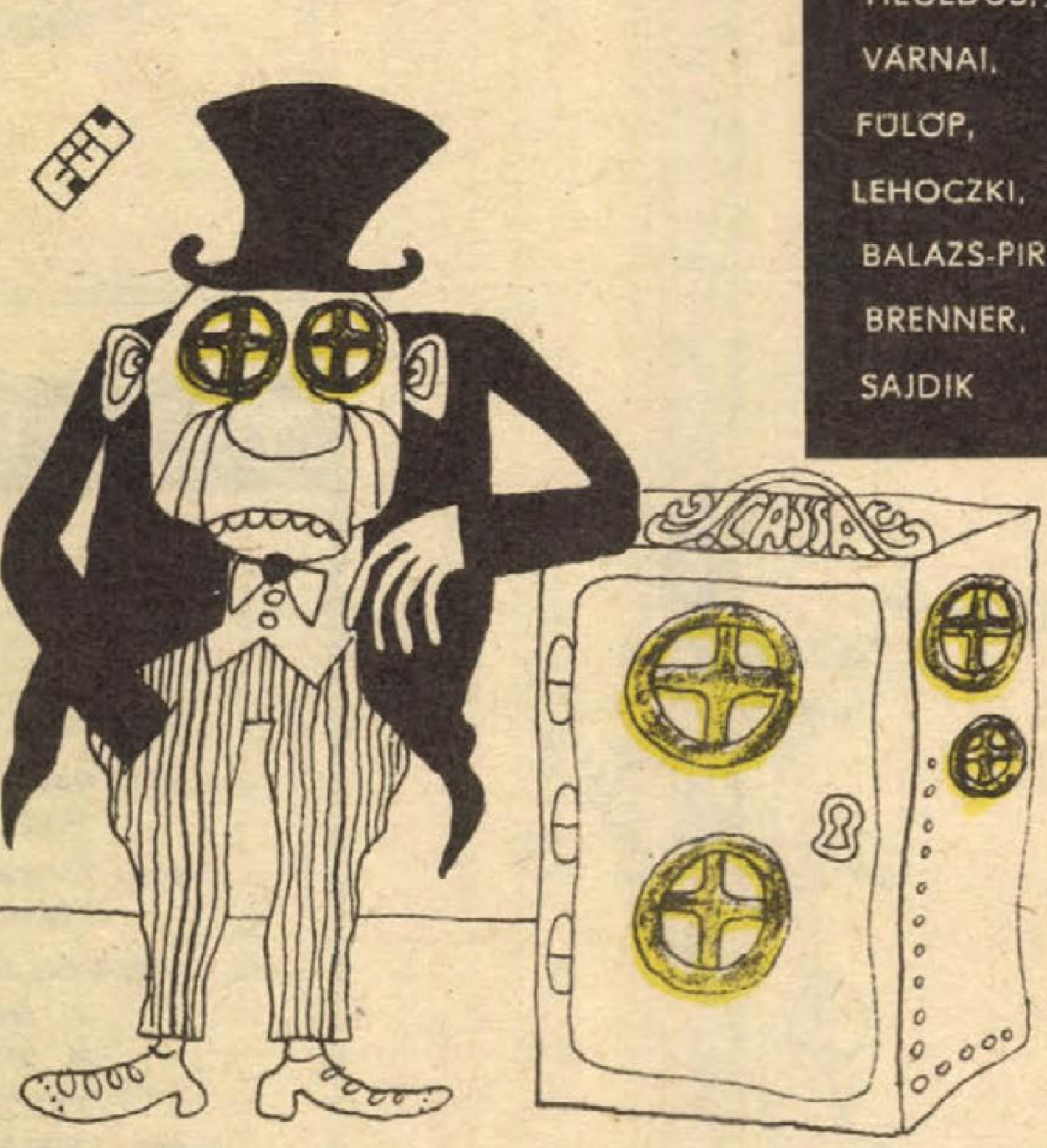
– Én viszem a táskáját!

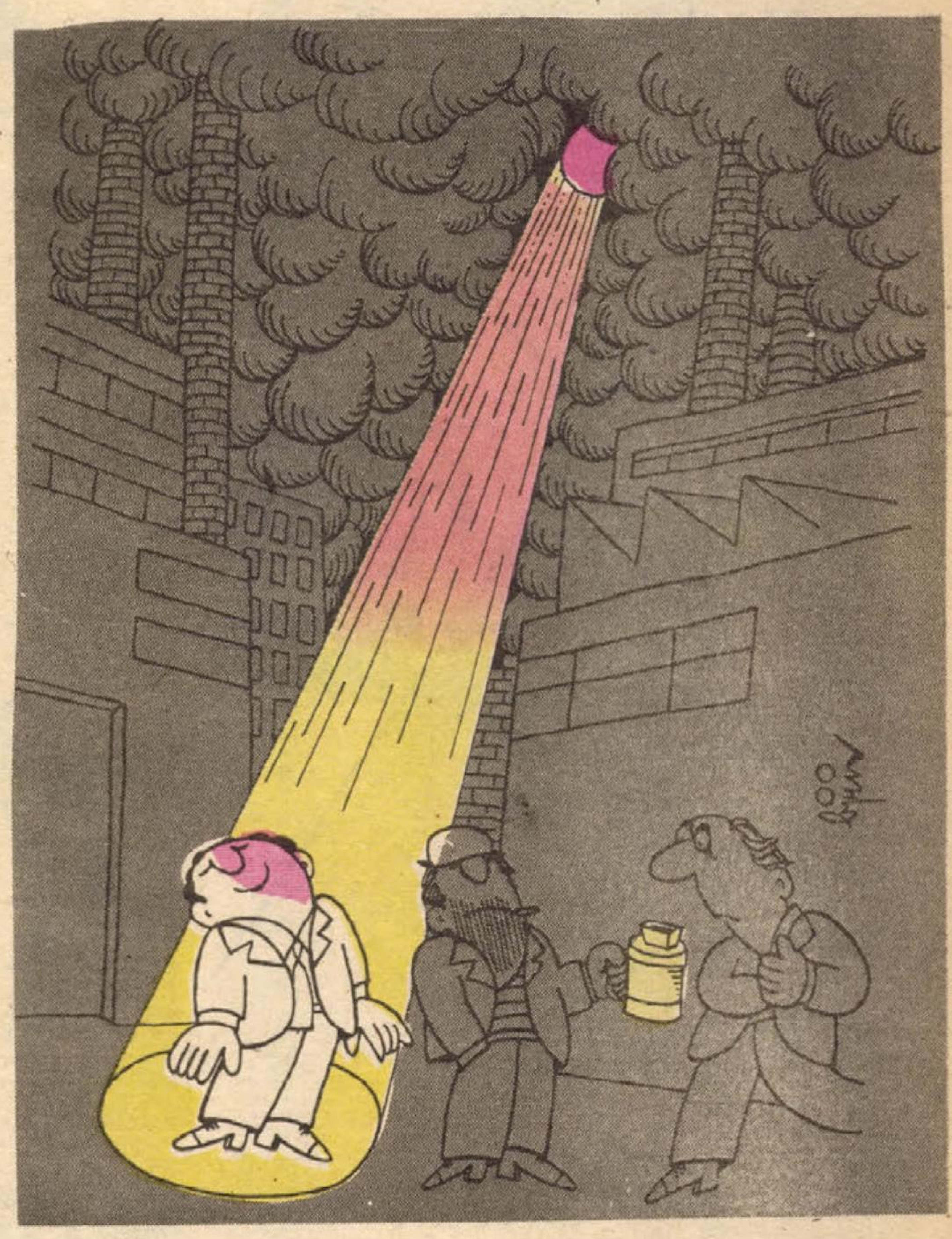

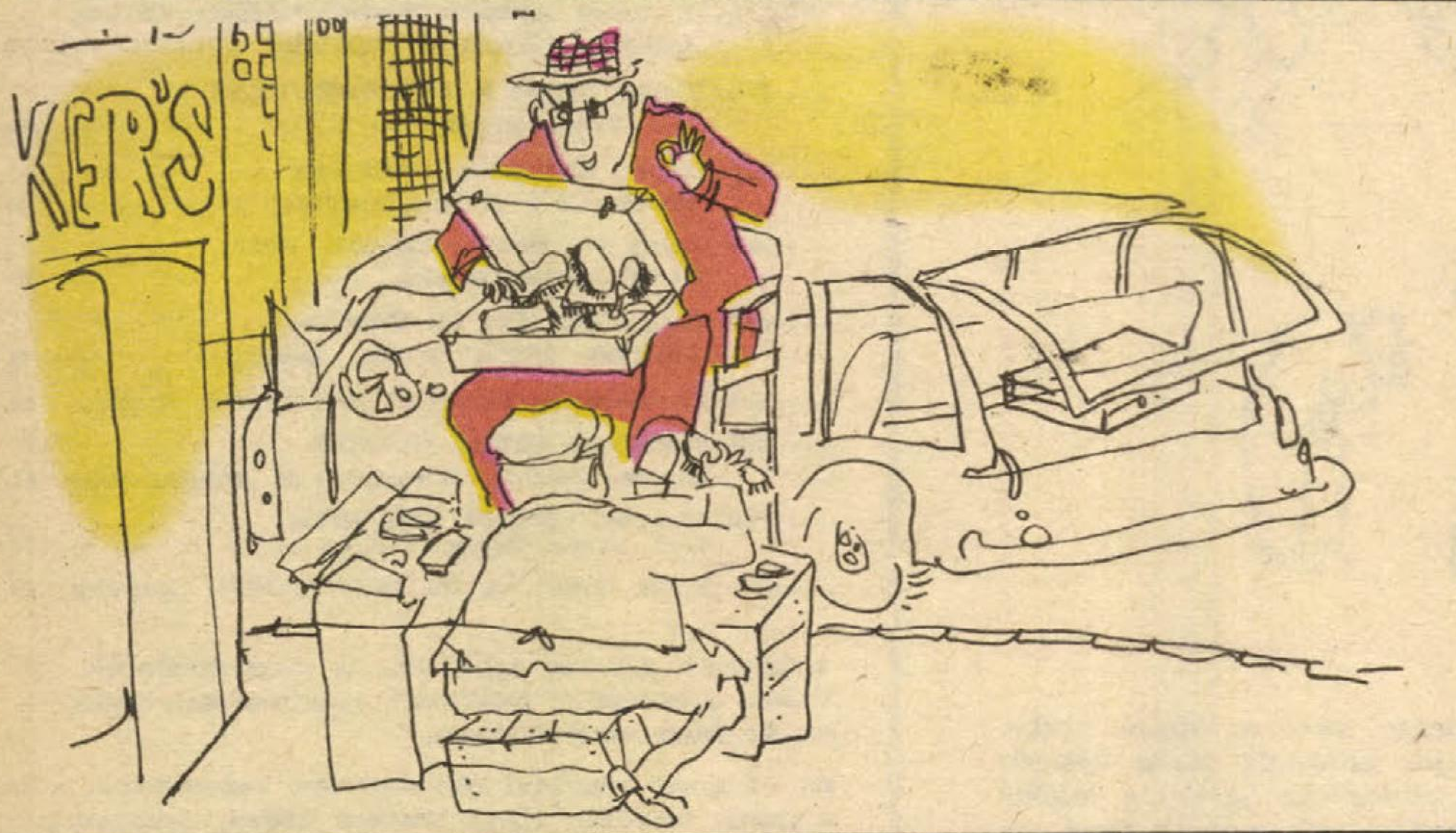

HEGEDŰS, VÁRNAI, FÜLÖP, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, BRENNER, SAJDIK

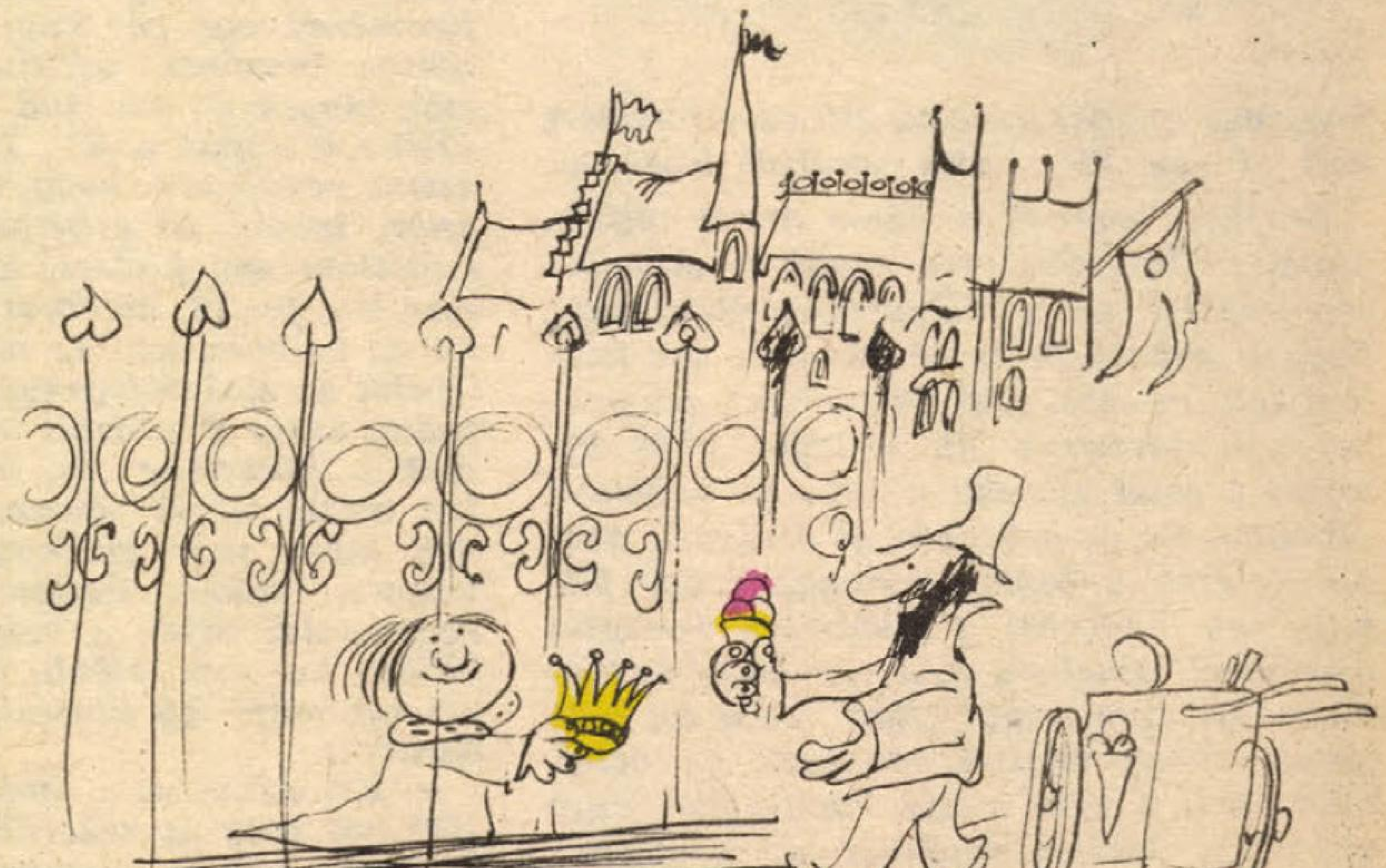
üzlet ember

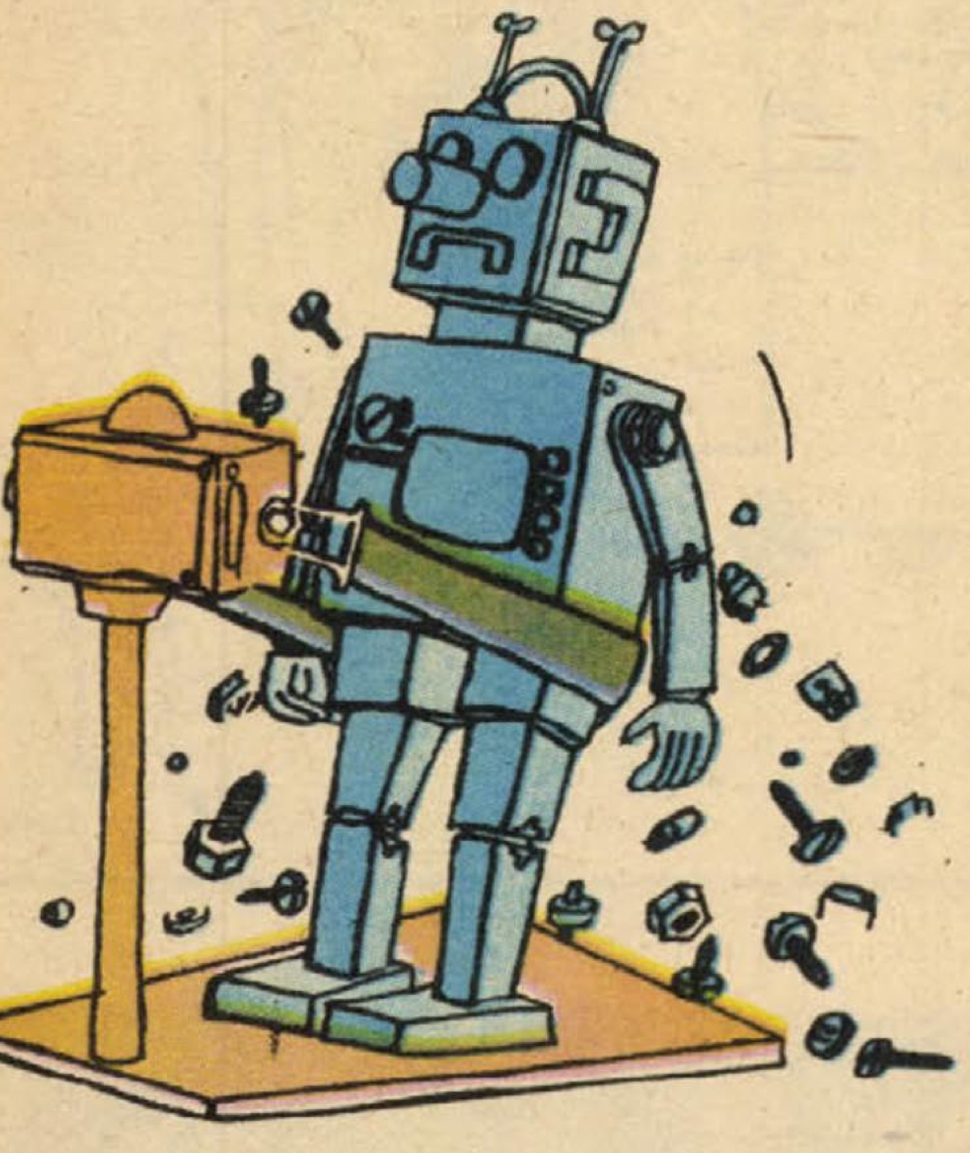

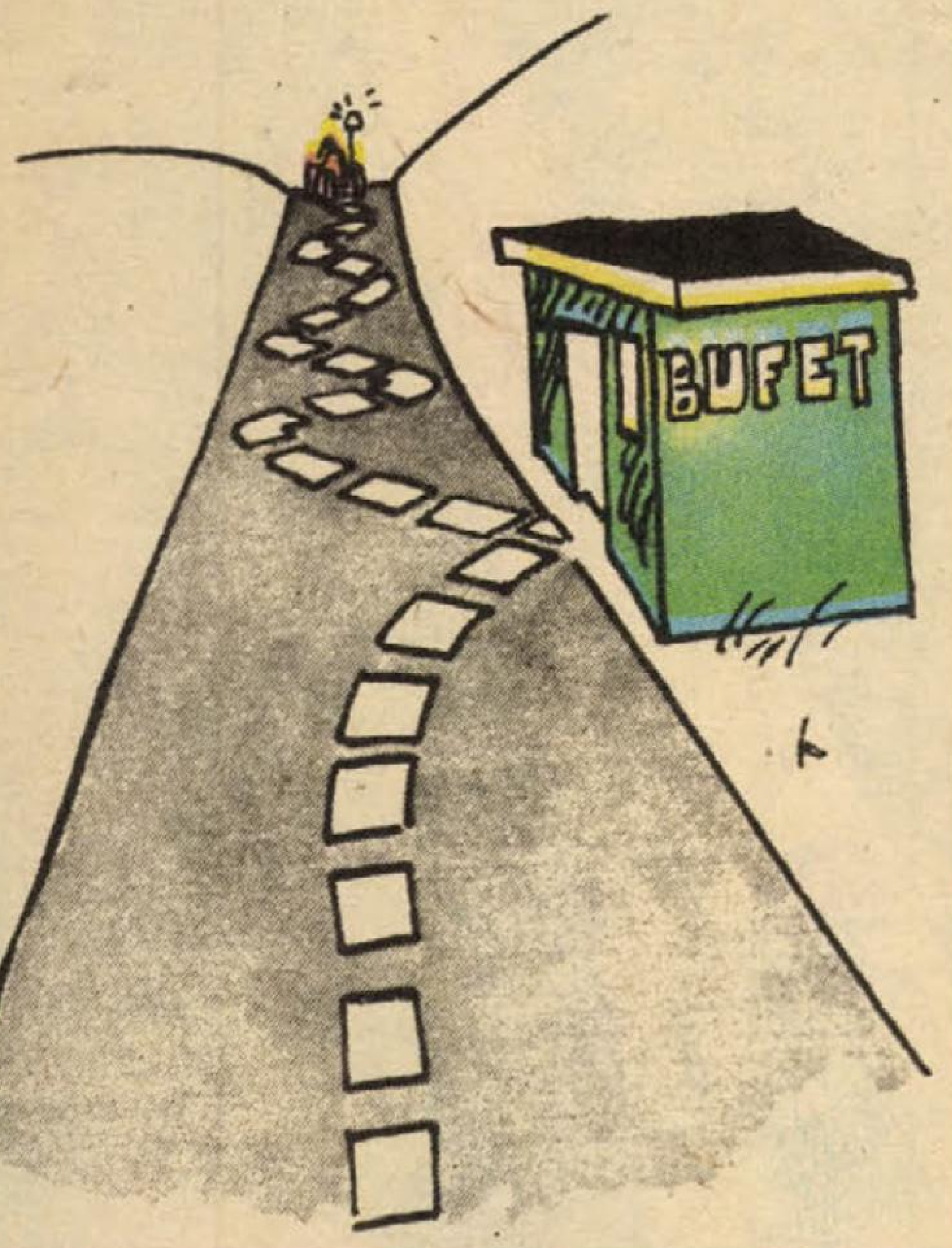

IMPORT HUMOR

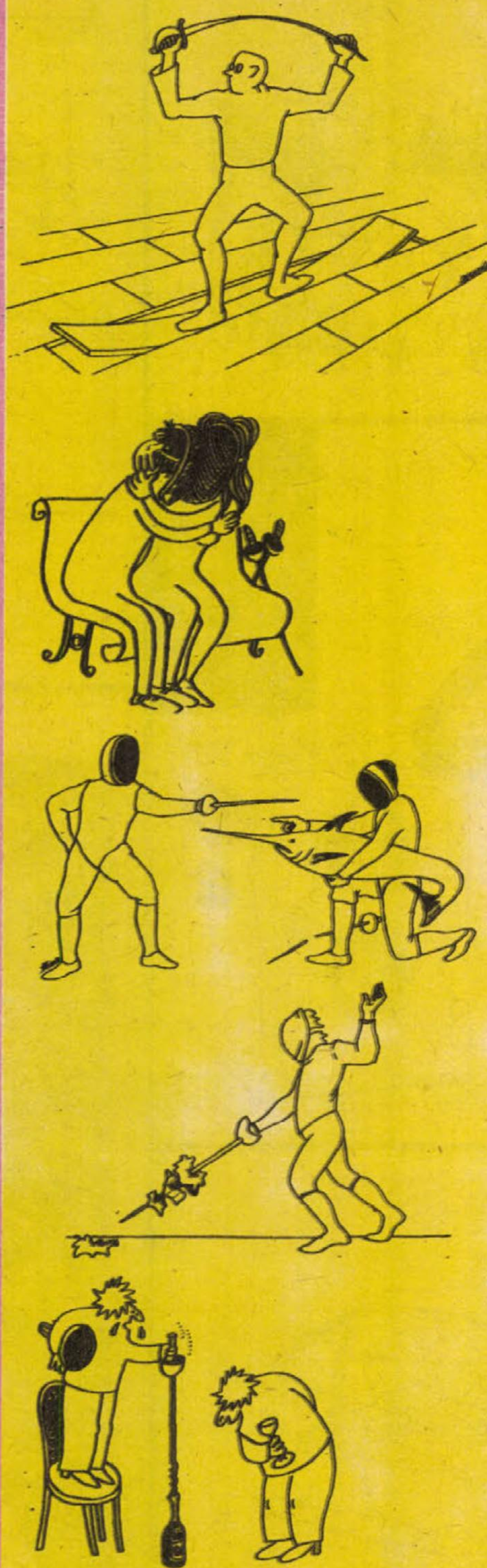
KARCSÚSÍTÓ GÉP

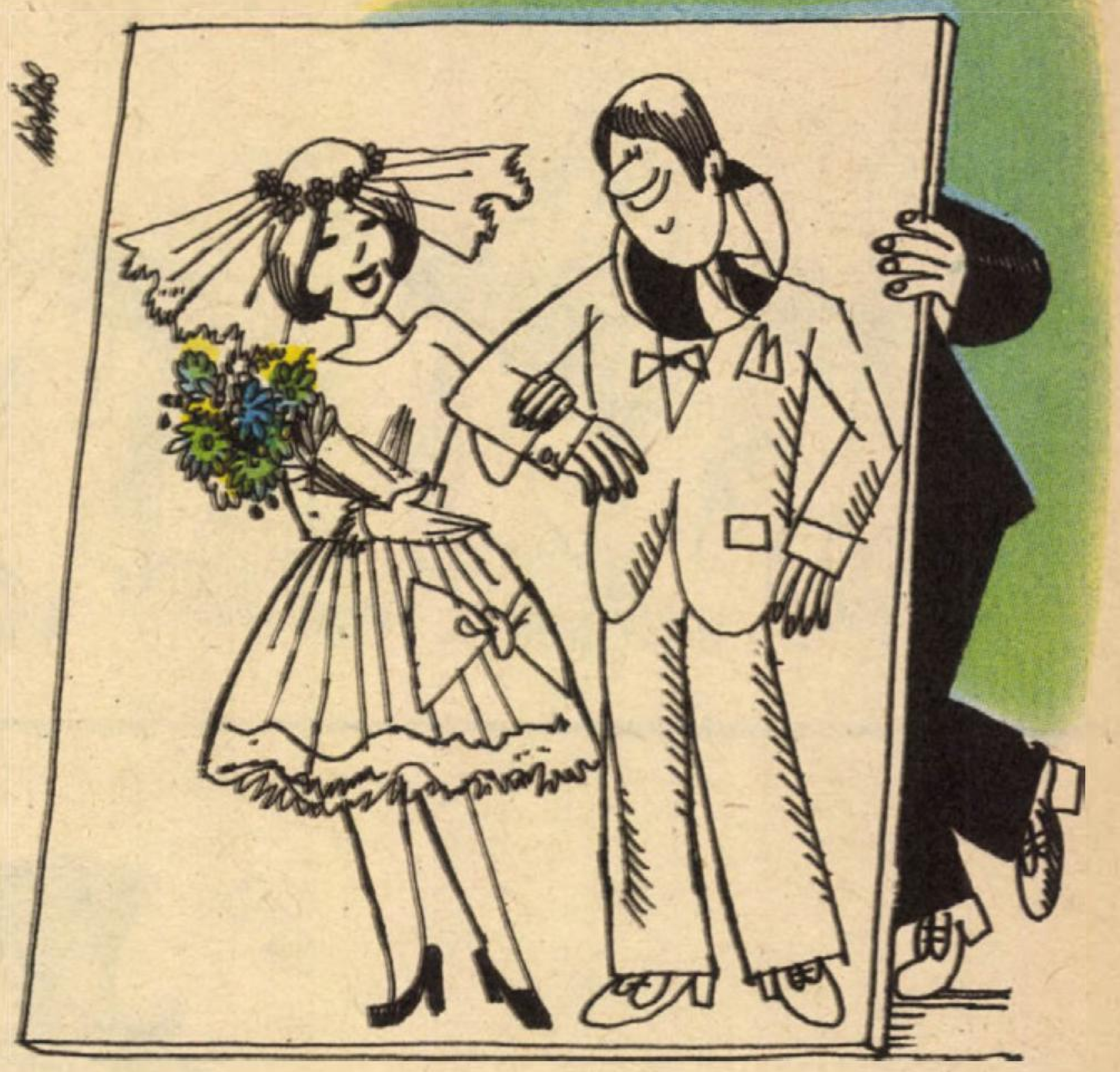
TERELŐÚT

A KARD MESTEREI

PRAKTIKUS

Aszongyák

hogy egy angliai aukción 280 ezer forintért kelt el egy XV. Lajos korabeli íróasztal.

Érdekes, eszerint a bútor minél régibb, annál értékesebb, erre azonban erőteljesen rácáfol az a megdönthetetlen tény, hogy a kapualjak és az udvarok sok házban tele vannak régi bútorokkal, amelyeket a tulajdonosuk az éj leple alatt kilopott a saját lakásából, hogy ne legyenek útban, mert még ingyen se kellenek senkinek, ezek a bútortulajdonosok úgy látszik, nem hallották a Mentmore Towers-i árverésről, amelyen azért az ódon íróasztalért 280 ezer fontot adtak, mert ha hallották volna, inkább odaviszik az ócska bútorokat, s nem a ház kapualjába vagy udvarára, kitéve magukat a lakótársak igen ritkán nyomdafestékképes bírálatának, s nem kötnék az ebet a karóhoz, ők nem kérnének 280 ezer fontot az íróasztalért, amely pedig nem is olyan ócska, mint a XV. Lajos korabeli, cirka kétszáz évvel fiatalabb, odaadnák ők azt a feléért is, 140 ezer forintért, sőt egye a fene, 10 fontért is, esetleg ingyen is, sőt még ők fizetnének egy pár kupica barackpálinkát, illetve bocsánat, whiskyt a szállítóknak, csak vigyék el, aki tud angolul, még a fülébe is súgná a XV. Lajos korabeli íróasztal vevőjének, hogy ne azt vegye meg uram, inkább az enyémet, magának megszámítom egy fontért, így megtakarít 279 ezer 999 fontot, amellett nevezetes íróasztal ez is, ezen írta az anyósom a szakítólevelet az első vőlegényének, amikor megtudta, hogy a pödrött bajszú dalia nemcsak a kocsmába jár, hanem jegyben is, két másik nővel egyszerre, szóval tetszenek látni, nem eladhatatlanok az ócska bútorok, miként Pesten vélik, csak meg kell találni rájuk a vevőt, és meg is találják, ha nem előbb, 3—400 év múlva, amikor majd így kínálnak egy mai bútordarabot:

— Ezt nézze meg, uram, ez garantáltan 1977-ből való és rekordbútor, mert éppen négyszer kellett visszavinnie a vevőnek, mielőtt használni tudta volna.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Tetszik érteni? Ez egy vicces tábla: bölcső-de... Még szerencse, hogy a csecs-emő szó első felét nem rajzolták oda!

(Parádon fotózta Kurilla Sándor)

pincéjét is. Egy időre szinte járhatatlanná váltak az utcák. Néhány perc alatt minden négyzetcentiméterre 20 liter eső hullott.

Vagyis kétszáz méter magasan állt a víz? Akkor ez világcsúcs! Az előzőt Noé tartotta.

(A Népszavában fedezte fel Vetró János, szegedi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Népi motívumok

A szovjet divattervezők elsőként javasolták a hagyományos népi motívumok felhasználását, s ruhaterveik nagy sikert arattak a világ különböző részében. Képünkön fekete muszlinból készített ruhát mutatunk be.

Le a kalappal, a nehezebb utat választották. Mennyivel egyszerűbb lett volna ezt a ruhát fehér muszlinból elkészíteni!

(A Tolna megyei Népújságban fedezte fel Cser Jolán, szekszárdi olvasónk)

OLLÓ KELL HOZZÁ

Vágja ki ezt a hét különböző ábrát és rakja össze belőlük az ábrák mellett megadott téglalapalakú négyzetet. Tessék vigyázni, két ábrával több mint kellene.

Ügyesebbek megpróbálkozhatnak a köralakú háromszöggel is.

(A Törd a fejed c. rejtvénylapból ollózta Kovács Rózsa, mezőtúri olvasónk)

Disco pacallal — már jó. De tessék mondani, honnan került a KISZ plakátjára ez a szerencsétlen, nyomorult és nyomorék kis néger? Csak nem a múlt század Amerikájából? Érdekes...

(Szegeden fotózta ifj. Tomasovszky István)

PÉNZ, PÉNZ, PÉNZ...

FOHÁSZ

Felsóhajt a mama, hallván fia törekvéseit:
– Segíts magadon és a jó ótépé is megsegít! –

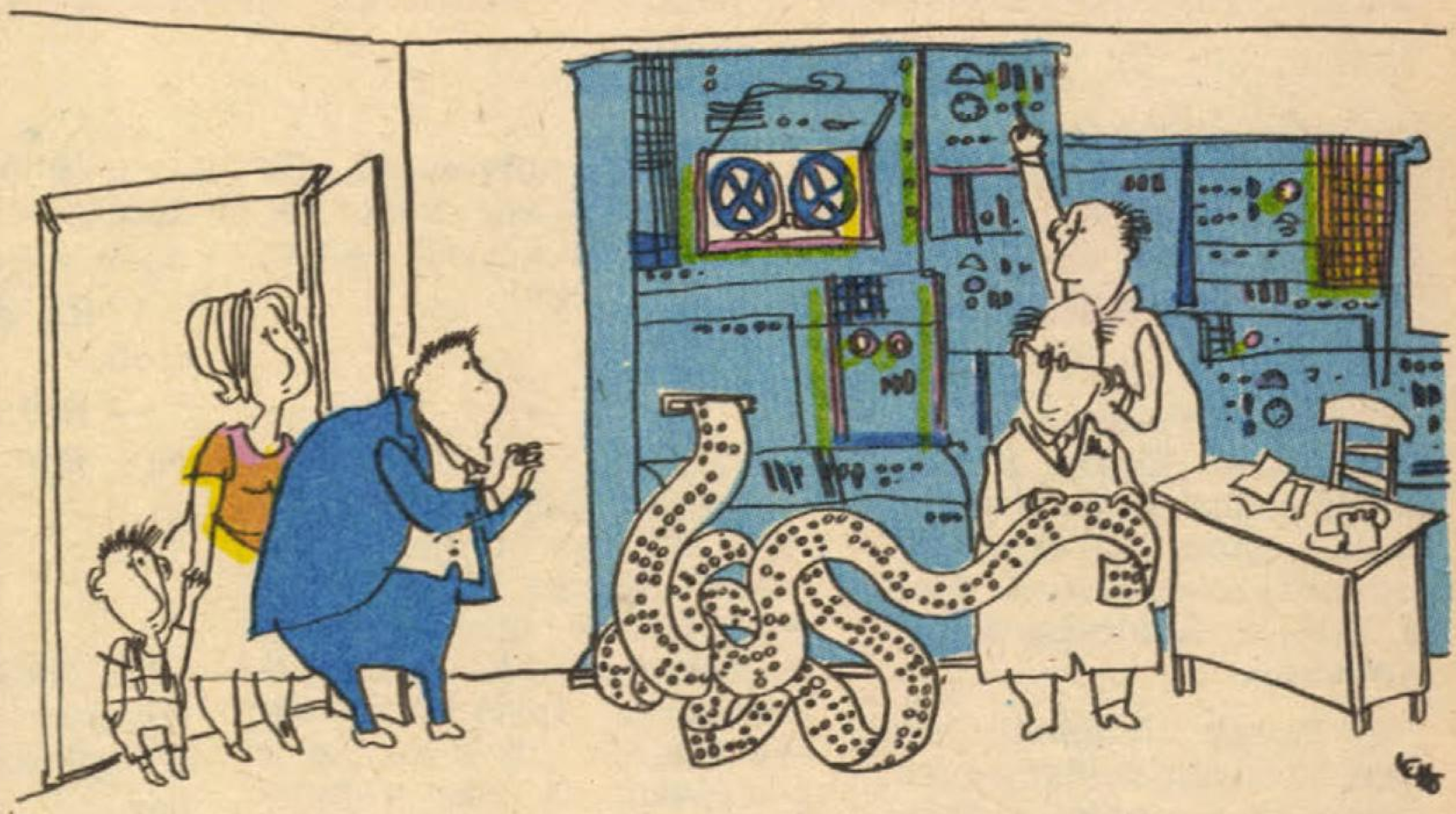
VÉGZET

Soha nem volt Petőfinek elegendő pénze:
de most bankjegy sincs már, amin rajt lenne a képe.

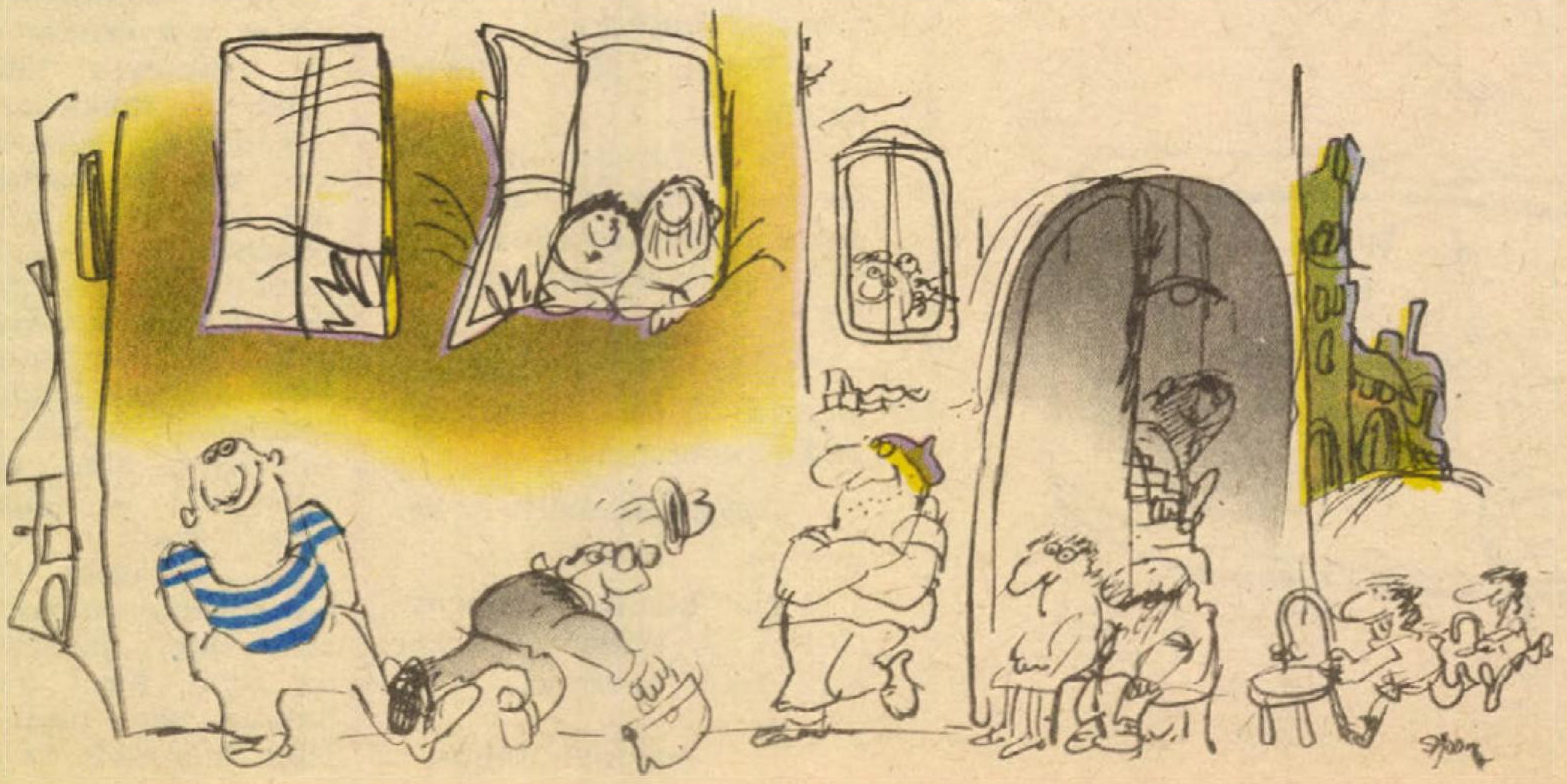
Bedő István

KOMPUTERES LAKÁSELOSZTÁS

– Már egy akármilyen kis lyukkal is megelégednénk!

GARAZDA KÖRNYÉK

– Fiúk, gyertek gyorsan, kezdődik a műsor!

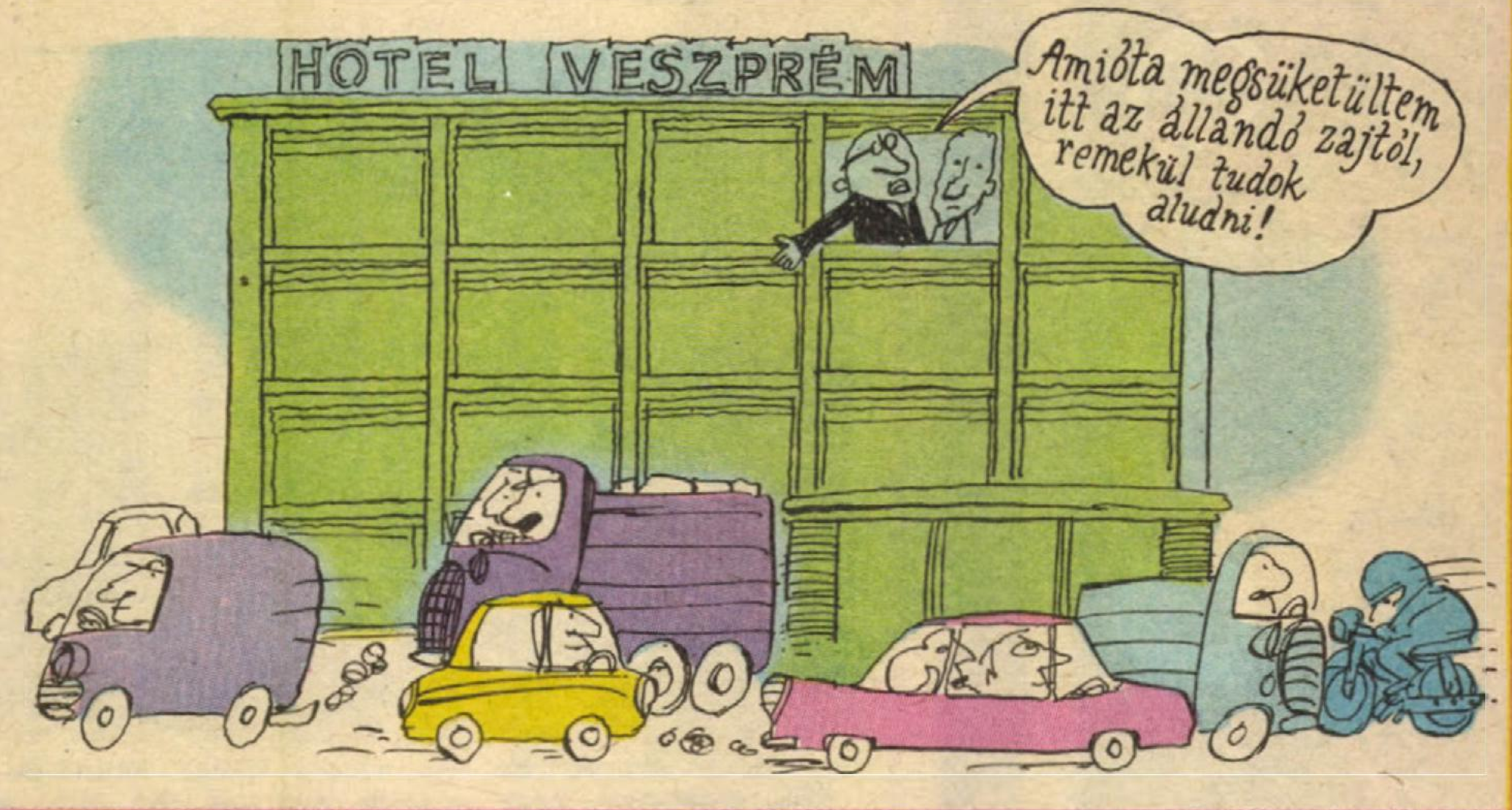
TÓT GYULA:

VESZPRÉMI ANZIKSZ

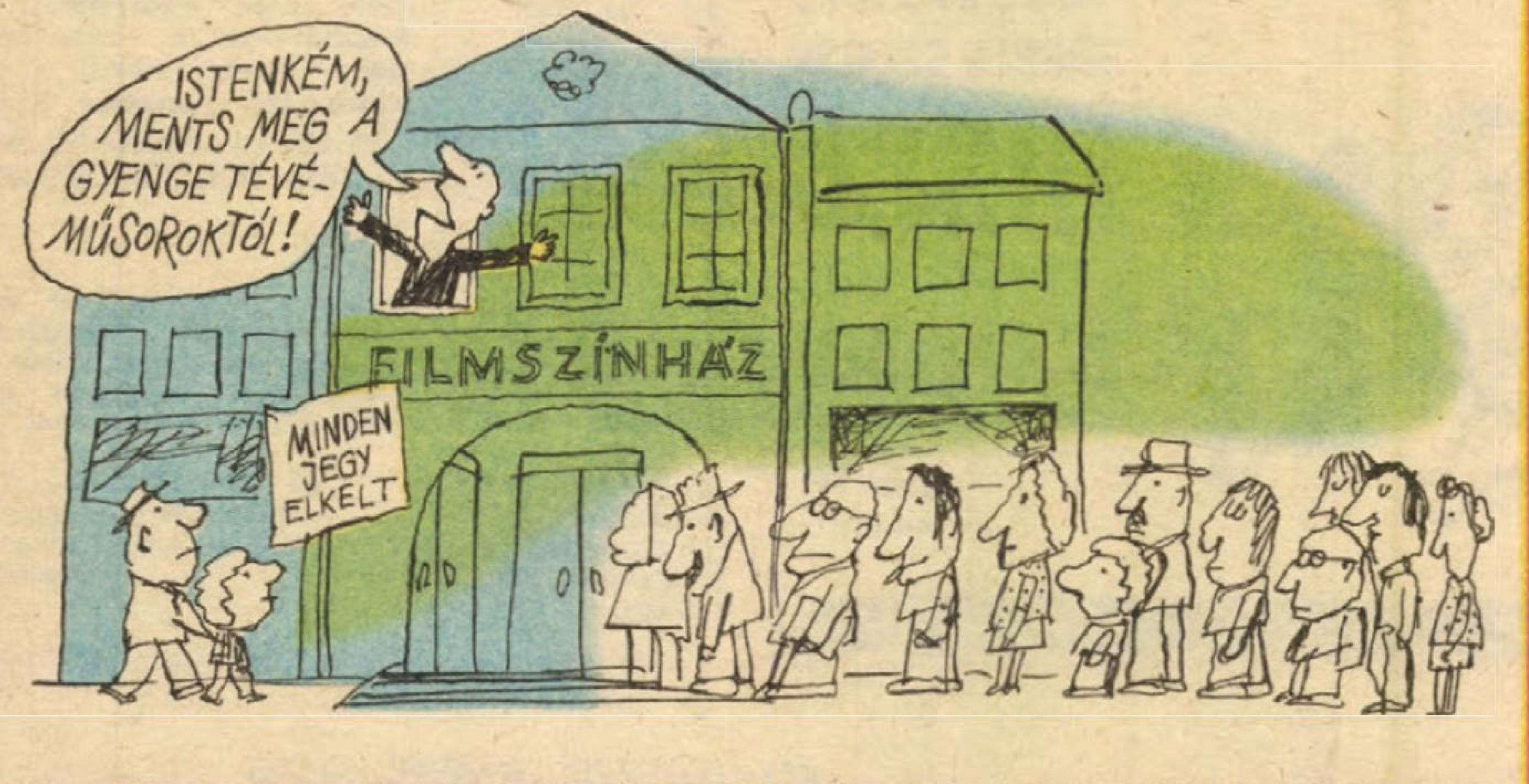

– Városunk több mint ezeréves...
– Igazán nem látszik meg rajta...

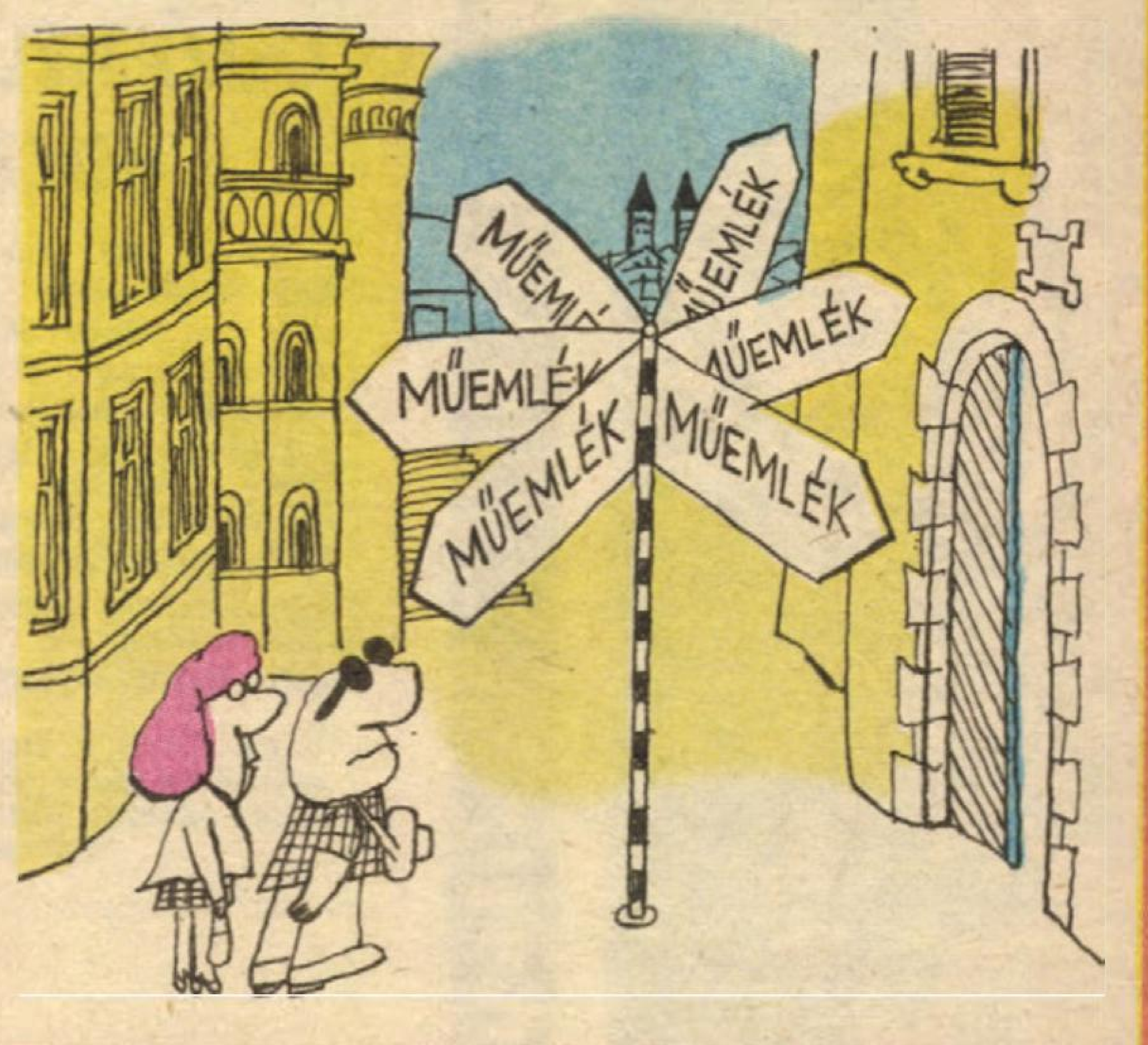
ORSZÁGÚTI SZÁLLODA

A VÁROS EGYETLEN MOZIJA

PRECÍZ TÁBLA A BELVÁROSBAN

ZSÖLLYE

A szegedi szabadtéri játékok Lear király előadásának próbái közben a művészek ismerkednek a város nevezetességeivel. Psota Irén megkérdezett egy járókelőt:

— Tessék mondani, ha ezen az utcán végigmegyek, akkor ez az utca a Móra Ferenc Múzeumhoz vezet?...

A járókelő kedvesen válaszolt:

— Igen, művésznő! De ez az utca akkor is oda vezet, ha a művésznő esetleg másfelé megy!...

*

Bodrogi Gyula és Voith Ági Egerben próbálják a Lúdas Matyit. Mindketten már jóelőre leköltöztek a kedves városba, ahol fellépnek az Agria Játékszín előadásain. Július végéig a postájukat is oda irányíttatják. Egyik nap gázsit kaptak a rádiótól. Voith a postás bácsinak ötven forint borravalót adott. Bodrogi megcsóválta a fejét.

— Nem túlzás ez? Mért adtál a pénzespostásnak ilyen sok pénzt?

Voith Ági sóhajtva válaszolt.

— Akkor talán gyakrabban jön!

*

Az óbudai Zichy kastély udvarán zsúfolt nézőtér gyönyörködött Haydn A patikus című vígoperájának előadásában. A bejáratnál megjelent egy néni, karján szatyorral, melyből vékony nyüszítés hallatszott. A jegyszedőnek gyanús volt a dolog és rámutatott a kosárra.

— Ebben mi vinnyog, kérem?

A néni bűnbánóan tárta szét a szatyrot, melyben egy apró barnás szőrcsomóban fekete szemek ragyogtak.

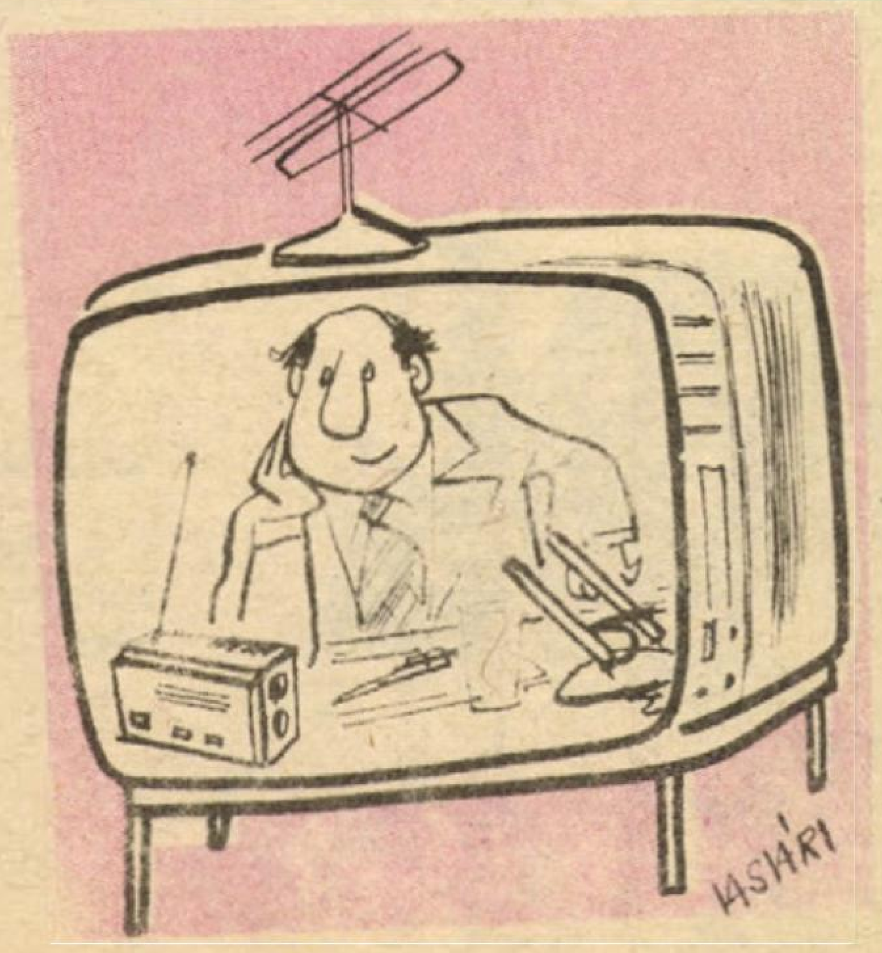
— Nem akartam otthonhagyni... Ez kérem egy japán palotapincsi...

A jegyszedő elállta a bejáratot.

— Hát kérem... amenynyiben ez kutya... akkor nem lehet bevinni!

Rátonyi Róbert

KETTŐS ÉN

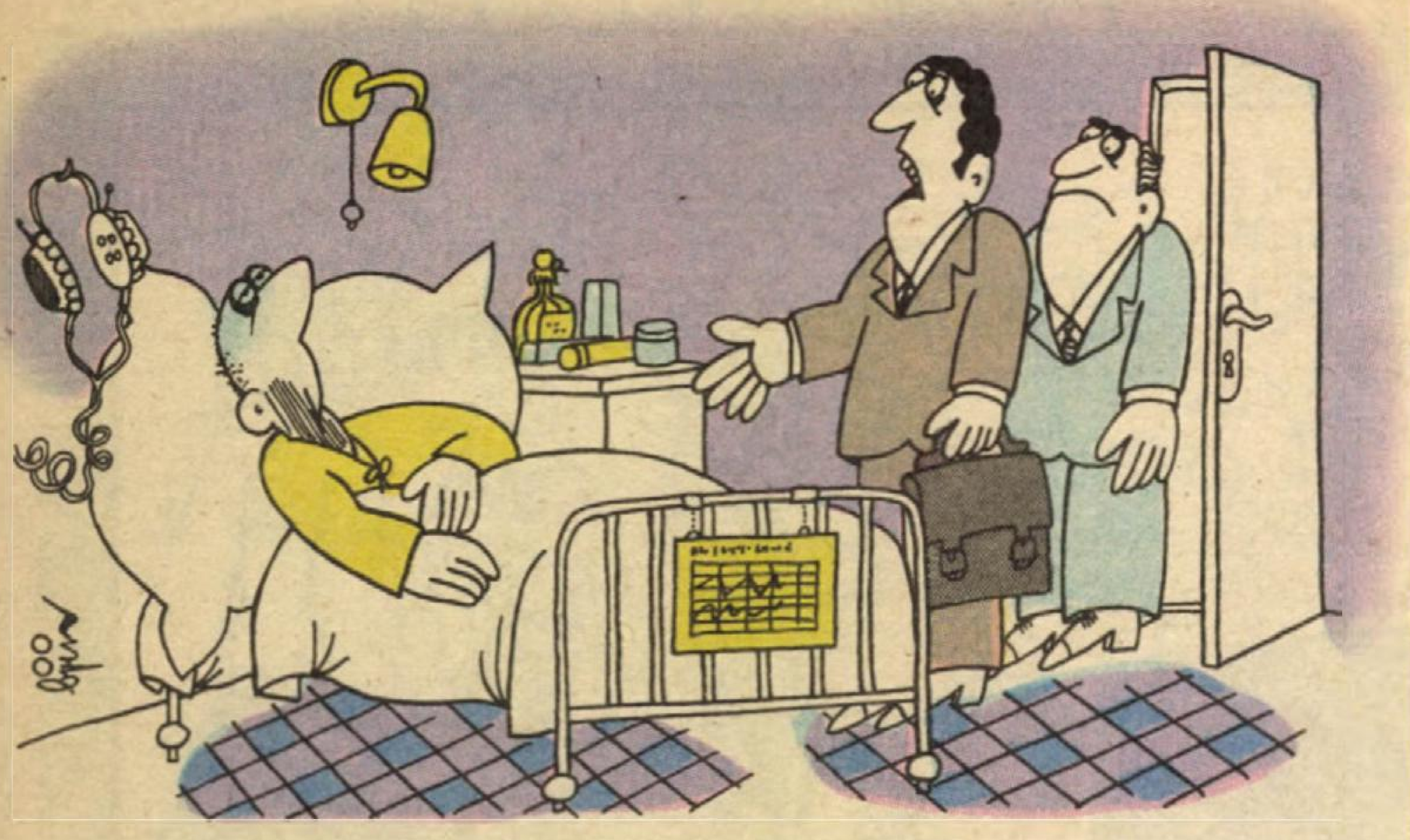
A TÉVÉ CSODÁI

(A technika csodája) Azon a csütörtöki estén 9 és 10 között, *Vitray* csak állt és a *Most mutasd meg* játékot vezette az *első csatornán.* Ugyanabban az időben a *második csatornán* is Vitray hangját hallottuk: közvetítésében a *wimbledoni teniszverseny* futott. Egy időben, egy országban, tetszés szerint lehetett választani **két csatornán — két Vitrayból.** De nemcsak a hazai vetélkedőt vették fel előre —, felvételről adták a délután már lezajlott wimbledoni mérkőzés közvetítését is. Noha egyszerre kettőn is, „élőben" abban az órában egyetlen képernyőn sem volt kitűnő riporterünk, tehát tűnődtem, mit csinált felséged 3-tól 5-ig, azaz mit csinálhatott Vitray aznap este 9-től 10-ig? Gondolom, vagy egy londoni moziba ült, be, vagy londoni szállodájában nézte a (brit) televíziót, ahol akkor — véletlenül — éppen nem Vitray ment.

(A fordítás csodája) Gyermekkoromban másfél órás nagy játékfilm volt az *Éjfél,* most a tévében hatvan perc alatt lement. Nem hiányzott az a félóra, mert nem is emlékszem, mi hullhatott ki a filmből harmincnyolc év után. **Máig emlékeztem azonban a film kulcsmondatára. A gazdag párizsi úr abból jön rá, hogy a kis amerikai táncosnő csak hazudja magát magyar grófnénak, hogy keresztkérdést tesz fel neki, amelyre a hölgy hibás választ ad. A kérdés a budapesti *földalattiról* szól, amely *a legrégibb az európai kontinensen.*** Ezt mondta *John Barrymoore* a filmen, így szólt annak idején a magyar *felirat* is. Ám most, a tévében, a *szinkronizált* magyar szöveg így módosult: A budapesti *metró a legrégibb a világon.* Holott nem a világról volt szó, csak a kontinensről s nem metróról (amely 1939-ben, a film gyártási évében hol volt még nálunk? gondolat se!), hanem csak földalattiról. És ez nem mindegy. Ha a szöveg rossz irányban változott is, szerencsére *Claudette Colbert* semmit sem öregedett harmincnyolc év alatt, és ugyanolyan gyönyörű, mint annak idején a filmet játszó Corso moziban volt.

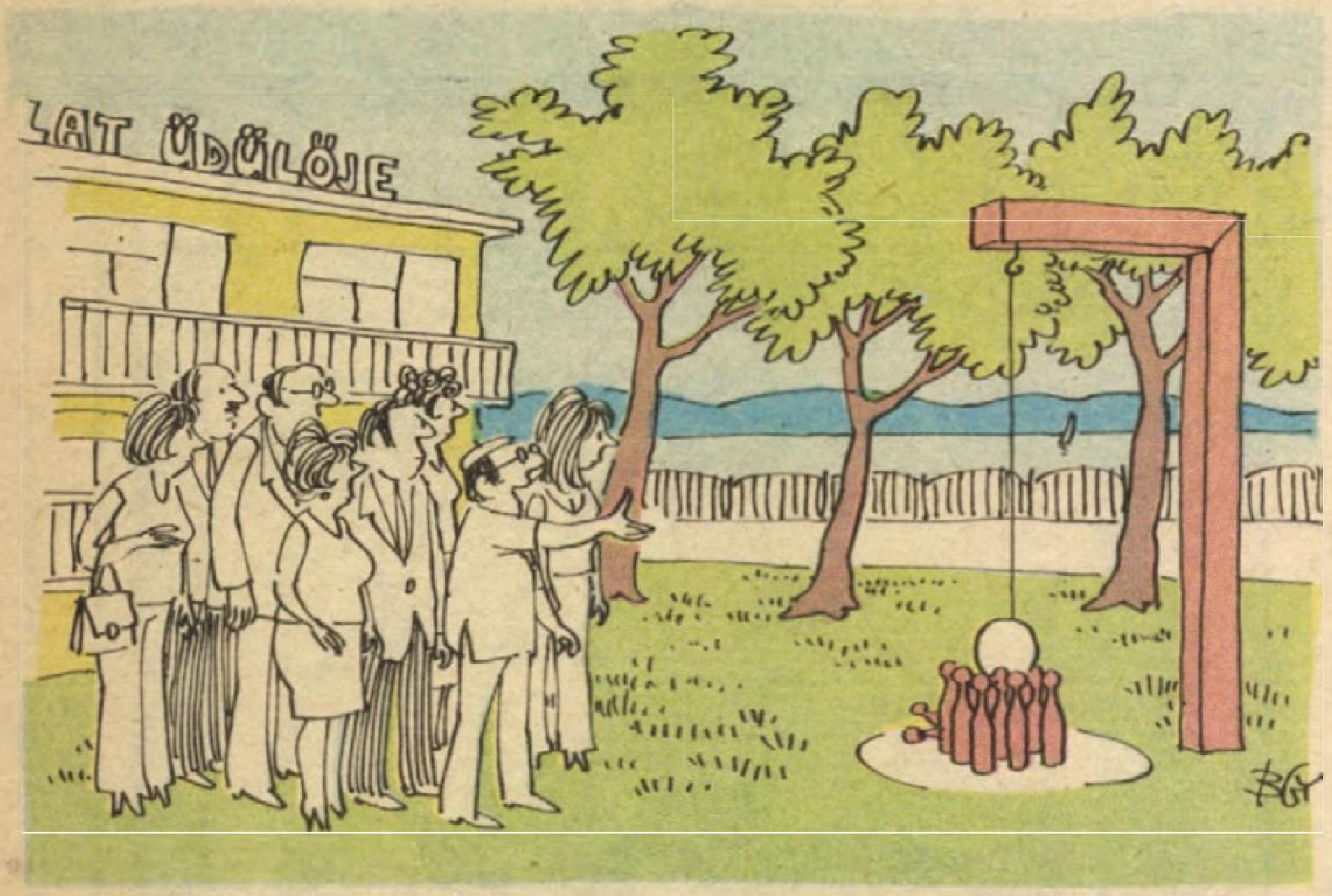
(barabás)

TAPINTATLAN KOLLÉGA

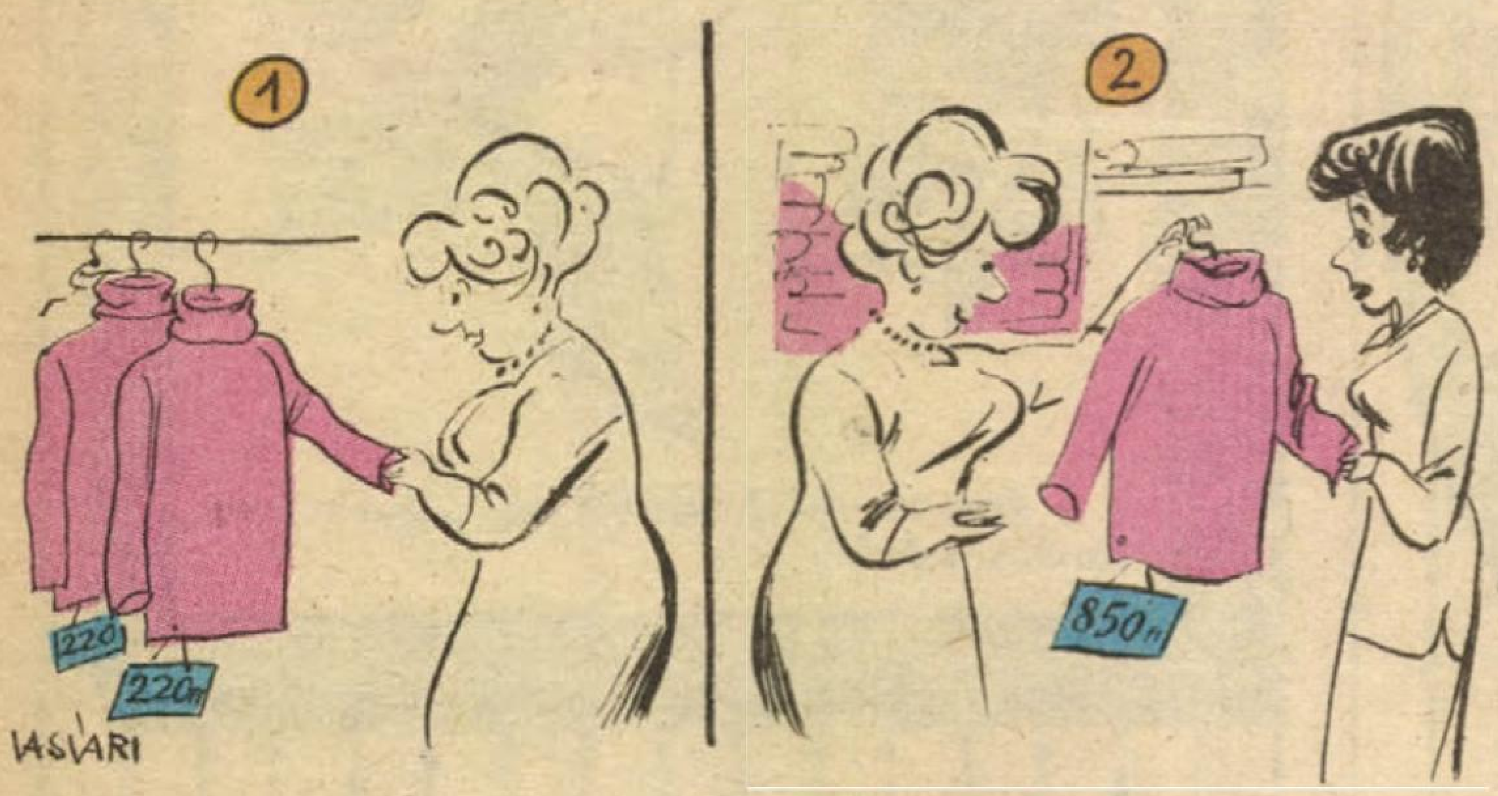

– Pont akkor leszel beteg, amikor a munkahelyeden hetek óta készülünk a névnapod megünneplésére?!

FELFEDEZŐ ÚTON

– Szórakozáshoz itt van a kugli, és a faluban meg a kocsmák.

Ugyanaz állami boltban.

És miután a maszek felvásárolta.

A júniusi (6. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„A halak a legirigyebb állatok, eleszik egymást egymás elől."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Bakonyi Imre, 9027 Győr, Wilhelm Pieck u. 20.

Husch Henrik, 7344 Mekényes, Fő u. 160.

özv. Lakatos Sándorné, 1158 Budapest. Frankovics M. u. 23.

A nyereményeket postán elküldjük.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-28 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

EGY KIS TÉVEDÉS

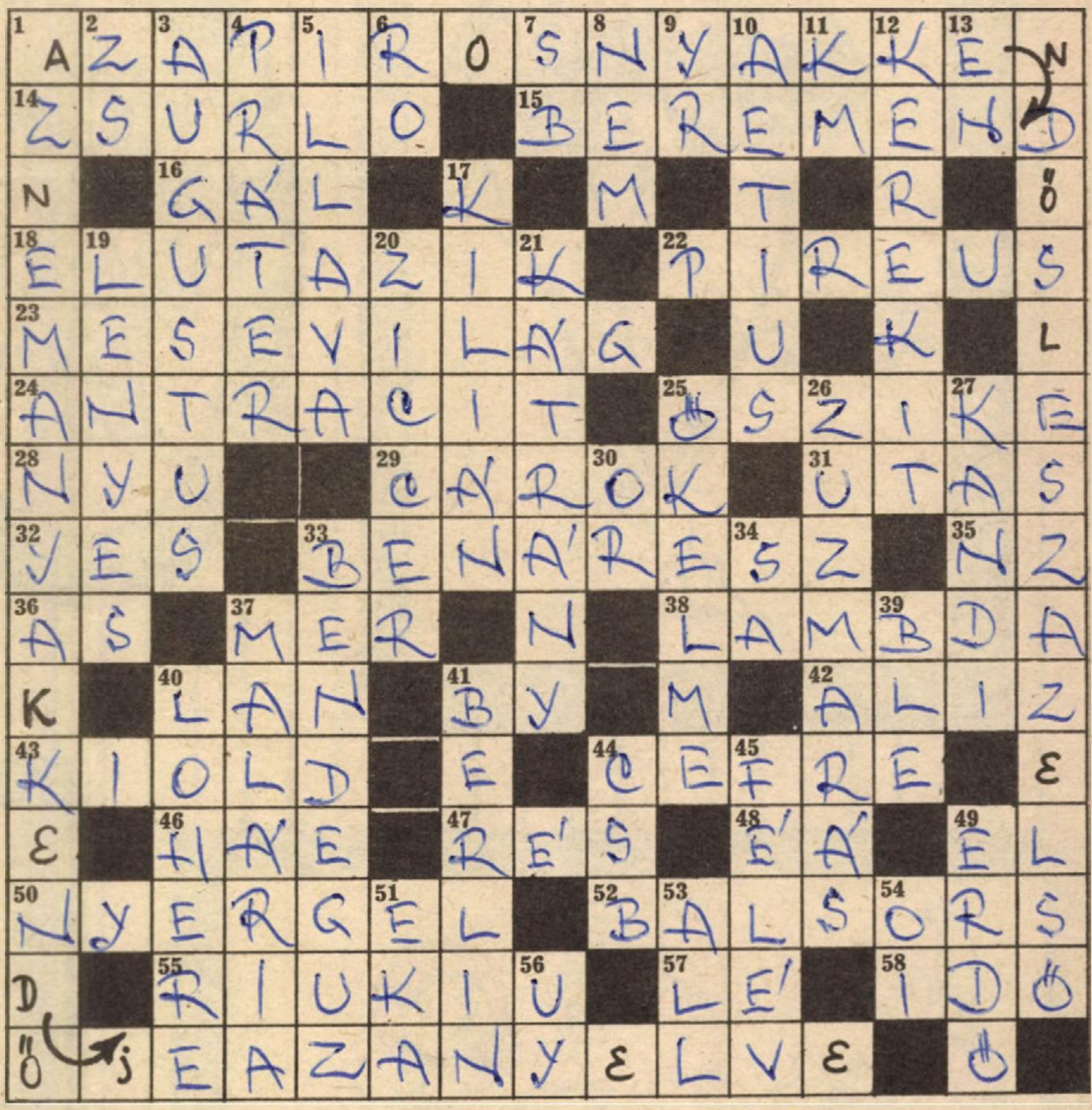
Maratoni futóversenyt néz Klovács a feleségével. Azt mondja az asszony: — Vízszintes 1. Klovács elnéző mosollyal feleli: — Függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb július 18-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Gyomnövény
15. Cementgyártásáról nevezetes helység Baranyában
16. A Nemzeti Színház nagy színésze volt (Gyula)
18. Közlekedési eszköz igénybevételével távozik
22. Görög kikötőváros
23. Ahol az erdei manók és tündérek élnek
24. A legrégibb és legtisztább kőszén
25. A kikerics egyik fajtájának kedves, népies neve
28. A-val: a mama
29. Oroszország uralkodói voltak
31. Utazó személy
32. Angol igen
33. A hinduk szent városa
35. N. Z.
36. Ókori pénzegység
37. Van bátorsága
38. Az ógörög ábécé „L" betűje
40. ...kadatlan
41. Angol prepozíció
42. Női név
43. Csomót, köteléket kibont
44. Gyümölcsből készült lé (pálinkafőzéshez)
46. H. Á. E.
47. Folytonossági hiány
48. É. Á.
49. Igekötő
50. Lovagolni készül
52. Kegyetlen végzet
55. Japán szigetcsoport
57. Folyékony dolog
58. Óra mutatja

FÜGGŐLEGES

2. Kettős mássalhangzó
3. A római császárság megalapítója, Julius Caesar fogadott fia
4. A bécsiek ismert szórakozóhelye
5. Fegyintézetéről nevezetes egykori magyar helység
6. A görög ábécé „R" betűje
7. S. B.
8. Tagadás
9. Y. R.
10. Római hadvezér, Attila legyőzője
11. Kilométer
12. Kerekre formál valamit
13. N
17. Kommunista ifjúmunkás, a fasizmus mártírja (György)
19. Levág
20. Ordító gólhelyzet
21. A gyógyszeripar egyik fontos nyersanyaga
25. Ő — tréfás gúnnyal
26. A hideg téli reggelek gyakori jelzője
27. Kíváncsi
30. O. R.
33. A magyar monda szerint Etele, Buda és Keve atyja
34. S. A.
37. Súlyos, lázas megbetegedés (mocsárláz)
39. B. L. E.
40. Értékes takarmánynövény
41. Európai főváros
44. Csapatbajnokság röv.
45. Hat hónap
49. Sok-sok fa
51. D-vel: súlyegység
53. A palló közepe (?)
54. O. I.
56. Az uszály két vége

JÚNIUS 30-I, 26. SZÁMUNKBAN MEGJELENT KERESZTREJTVÉNYÜNK MEGFEJTÉSE:

— **És elolvassa valaki a panaszokat?**
— **Néha órákig röhögünk rajtuk.**

100—100 forintot nyert:

Farkas Judit, 7300 Komló, Mikszáth K. u. 7.

Frühzeitig Eszter, 1027 Budapest, Mártírok útja 44.

Kenyeres Ottó, 1119 Budapest, Szakasits Á. u. 30.

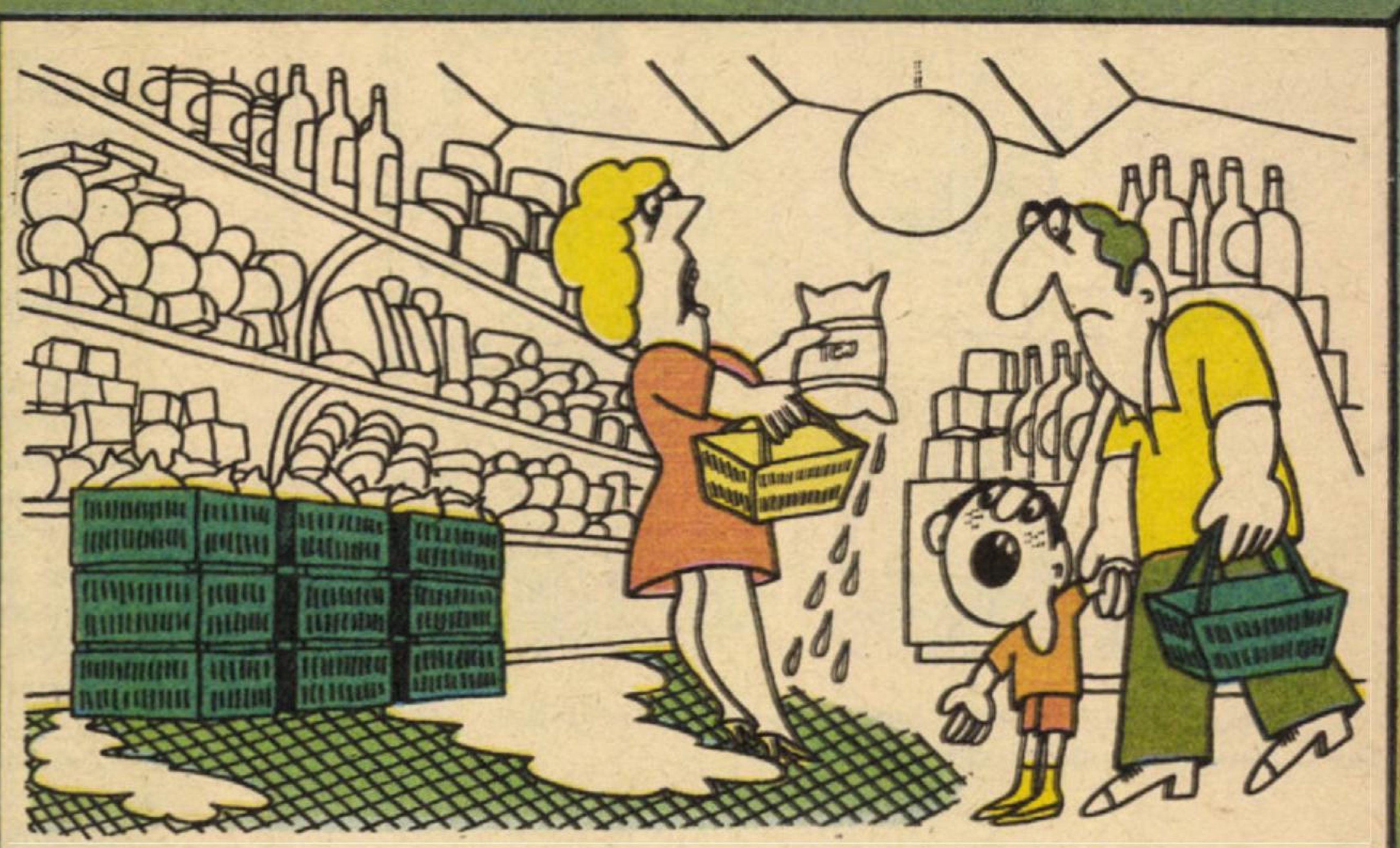
A nyereményeket postán küldjük el.

BALÁZS-PIRI BALÁZS:

MINI GALÉRIA

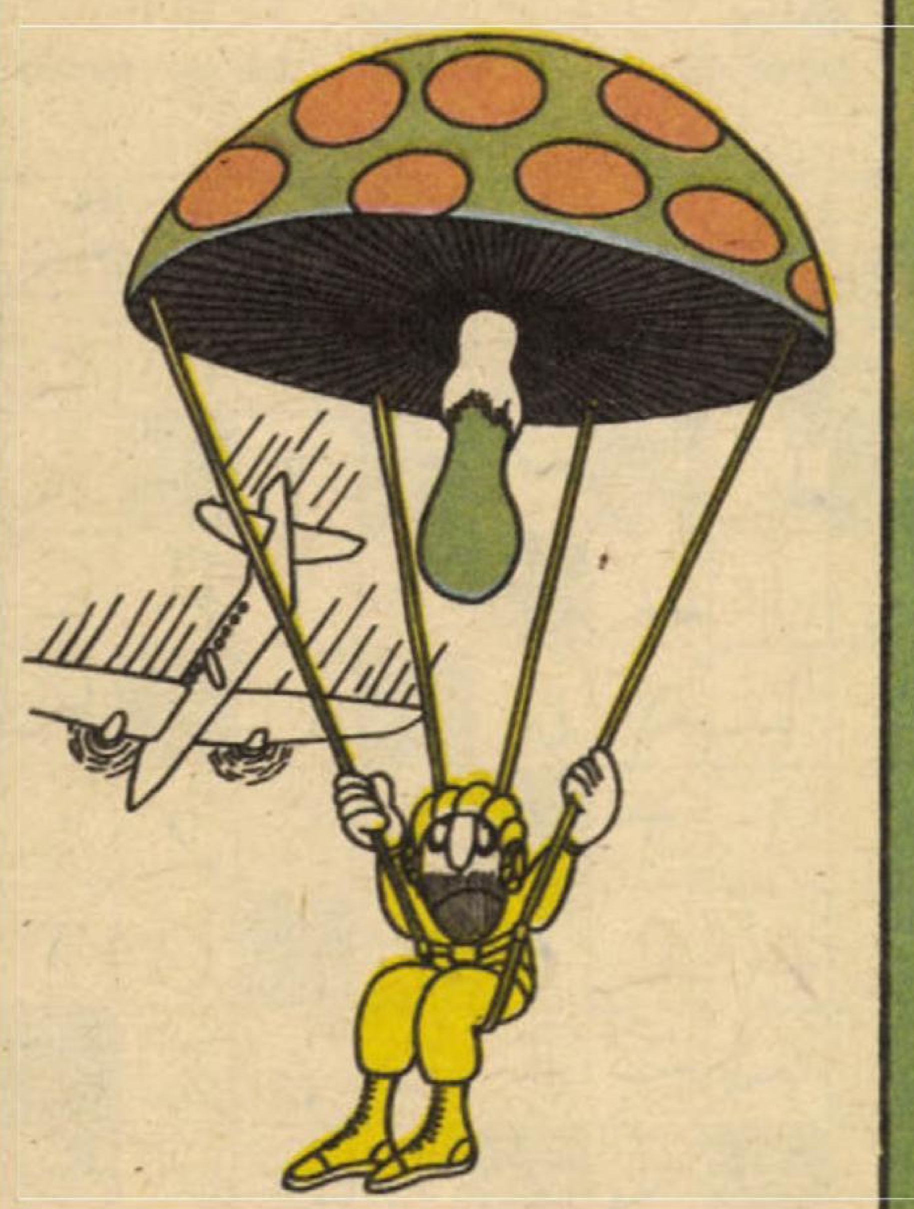

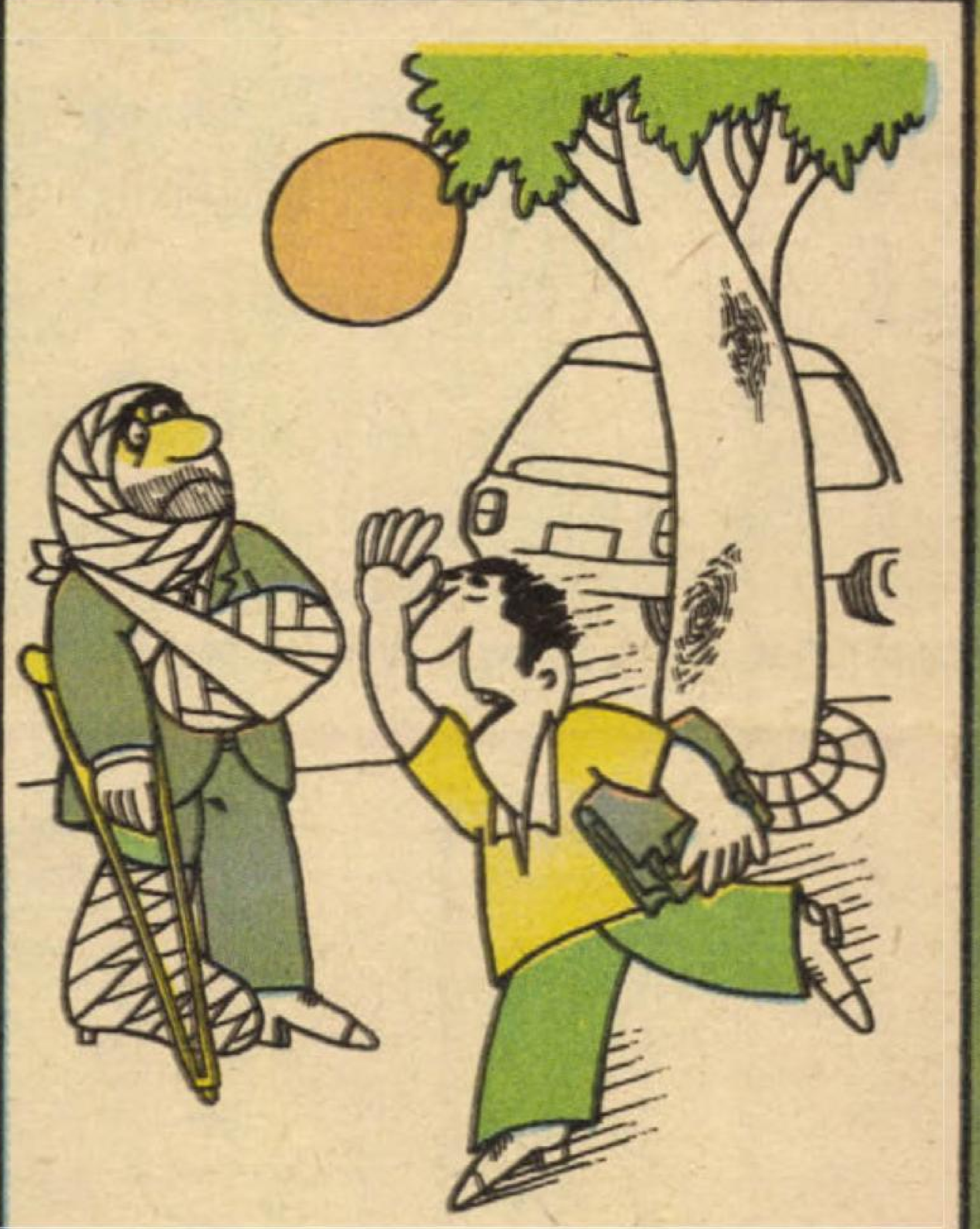
– Az, hogy a férjemmel viszonyod van, nem érdekel, de a bejárónőmet nem engedem, hogy elcsábítsd tőlem!...

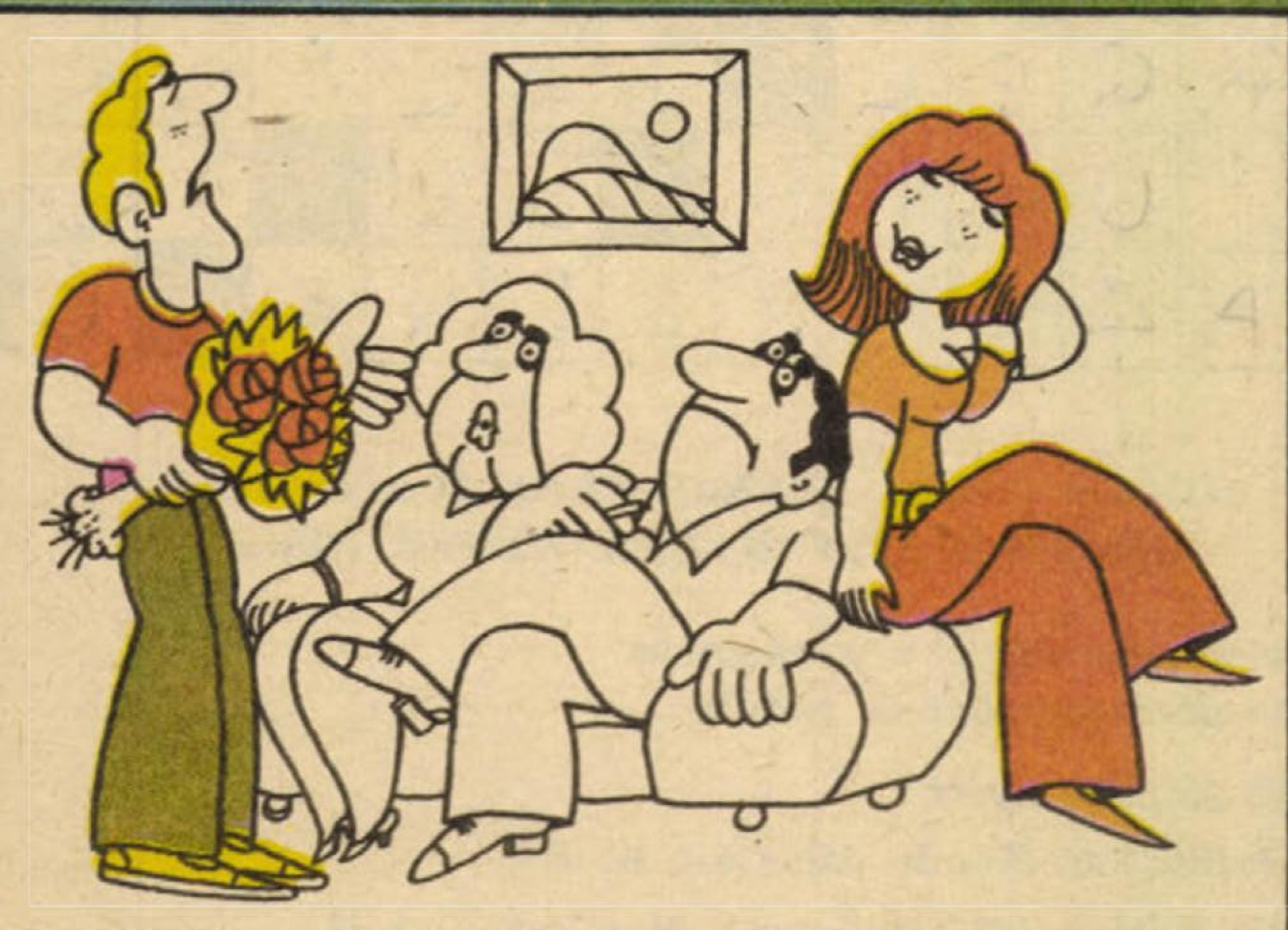
– Apu, ez a tejjel-mézzel folyó Kánaán?...

MEGLEPETÉS

– Egyszer majd meséld el, öregem, mi történt veled!...

– Van szerencsém megkérni számomra kedves lányuk génjeit...

JÓ CSELEKEDET

